

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران

Institute of Standards and Industrial Research of Iran

استاندارد ملی ایران

۱۲۳۹۱

چاپ اول

ISIRI-IEC

12391

1st. Edition

فنون تحلیل قابلیت اطمینان سیستم روش اجرایی
تحلیل نوع و اثرات وقوع خرابی (FMEA)

**Analysis techniques for system reliability-
Procedure for failure mode and effects
analysis (FMEA)**

ICS: 03.120.01;03.120.30;21.020

به نام خدا

آشنایی با مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

تدوین استاندارد در حوزه های مختلف در کمیسیون های فنی مرکب از کارشناسان مؤسسه* صاحب نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانه صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، مصرف کنندگان، صادرکنندگان و وارد کنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان های دولتی و غیر دولتی حاصل می شود. پیش نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی نفع و اعضای کمیسیون های فنی مربوط ارسال می شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادهای در کمیته ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می شود.

پیش نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان های علاقه مند و ذیصلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می کنند در کمیته ملی طرح و بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می شود که بر اساس مفاد نوشته شده در استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیته ملی استاندارد مربوط که مؤسسه استاندارد تشکیل می دهد به تصویب رسیده باشد.

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران از اعضای اصلی سازمان بین المللی استاندارد (ISO)^۱ کمیسیون بین المللی الکتروتکنیک (IEC)^۲ و سازمان بین المللی اندازه شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی های خاص کشور، از آخرین پیشرفتهای علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین المللی بهره گیری می شود.

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران می تواند با رعایت موازین پیش بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرف کنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و / یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری نماید. مؤسسه می تواند به منظور حفظ بازارهای بین المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه بندی آن را اجباری نماید. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمانها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازرسی، ممیزی و صدور گواهی سیستم های مدیریت کیفیت و مدیریت زیست محیطی، آزمایشگاه ها و مراکز کالیبراسیون (واسنجی) وسایل سنجش، مؤسسه استاندارد این گونه سازمانها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آن ها اعطا و بر عملکرد آن ها نظارت می کند. ترویج دستگاه بین المللی یکاها، کالیبراسیون (واسنجی) وسایل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبها و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این مؤسسه است.

* مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران

1- International organization for Standardization

2 - International Electro technical Commission

3- International Organization for Legal Metrology (Organization International de Metrology Legal)

4 - Contact point

5 - Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد

« فنون تحلیل قابلیت اطمینان سیستم روش اجرایی تحلیل نوع و اثرات وقوع خرابی (FMEA) »

رئیس:

سقای، عباس

(دکترای مهندسی صنایع)

سمت و/یا نمایندگی

هیئت علمی دانشگاه آزاد نایب رئیس انجمن

مدیریت کیفیت ایران

دبیر:

بستان دوست راد، احسان

(کارشناسی مهندسی صنایع)

مدیر عامل شرکت مهندسی سیستم‌های مدیریت

قابلیت اعتماد توازن

اعضاء: (اسامی به ترتیب حروف الفبا)

ذره، مهدی

(کارشناسی ارشد مهندسی برق)

کارشناس استاندارد

ذره، هومن

(کارشناسی ارشد ریاضی)

شرکت واصل الکترونیک الوند

راعی، جلال

(کارشناسی ارشد مدیریت)

معاونت آآمد و پشتیبانی دانشگاه هوای

کارشناس استاندارد

طوماریان، سهیلا

(کارشناسی مهندسی الکترونیک)

کارشناس مسئول دفتر امور تدوین موسسه

استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران

عزیززاده فیروزی، عین اله

(کارشناسی ارشد مهندسی معدن)

کارشناس شرکت مهندسی سیستم‌های مدیریت

قابلیت اعتماد توازن

فهرست مندرجات

صفحه	عنوان
ب	آشنایی با مؤسسه استاندارد
ج	کمیسیون فنی تدوین استاندارد
۵	پیش گفتار
۱	۱ هدف و دامنه کاربرد
۱	۲ مراجع الزامی
۱	۳ اصطلاحات و تعاریف
۳	۴ کلیات
۳	۴ ۱ مقدمه
۵	۴ ۲ قصد و اهداف تحلیل
۶	۵ تحلیل انواع و اثرات وقوع خرابی
۶	۵ ۱ ملاحظات کلی
۷	۵ ۲ تکالیف اولیه
۱۸	۵ ۳ تحلیل نوع، اثرات و خطیر بودن وقوع خرابی (FMECA)
۲۹	۵ ۴ گزارش تحلیل
۳۰	۶ ملاحظات دیگر
۳۰	۶ ۱ وقوع خرابی های علت مشترک
۳۱	۶ ۲ عوامل انسانی
۳۱	۶ ۳ خطاهای نرم افزاری
۳۲	۶ ۴ FMEA مربوط به عواقب وقوع خرابی سیستم
۳۲	۷ کاربردها
۳۲	۷ ۱ استفاده از FMECA/FMEA
۳۴	۷ ۲ مزایای FMEA
۳۴	۷ ۳ محدودیت ها و کم و کاستی های FMEA
۳۵	۷ ۴ روابط با سایر روش ها
۳۸	پیوست الف (اطلاعاتی) خلاصه ای از روش های اجرایی FMEA و FMECA
۴۲	پیوست ب (اطلاعاتی) مثال هایی از تحلیل ها
۴۹	کتابنامه

پیش گفتار

استاندارد " فنون تحلیل قابلیت اطمینان سیستم روش اجرایی تحلیل نوع و اثرات وقوع خرابی (FMEA) " که پیش نویس آن در کمیسیون های مربوط توسط شرکت مهندسی سیستم های مدیریت قابلیت اعتماد توازن تهیه و تدوین شده و در هشتاد و دومین اجلاس کمیته ملی استاندارد رایانه مورخ ۱۳۸۸/۰۸/۳۰ مورد تصویب قرار گرفته است ، اینک به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ ، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می شود . برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در مواقع لزوم تجدید نظر خواهد شد و هر پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استانداردها ارائه شود، هنگام تجدید نظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین، باید همواره از آخرین تجدیدنظر استانداردهای ملی استفاده کرد.

منبع و ماخذی که برای تهیه این استاندارد مورد استفاده قرار گرفته به شرح زیر است:
IEC 60812:2006, Analysis techniques for system reliability-Procedures for failure mode and effects analysis (FMEA)

فنون تحلیل برای قابلیت اطمینان سیستم روش اجرایی تحلیل نوع و اثرات وقوع خرابی (FMEA)

۱ هدف و دامنه کاربرد

هدف از تدوین این استاندارد توصیف تحلیل نوع و اثرات وقوع خرابی (FMEA)^۱ و تحلیل نوع، اثرات و خطیر بودن وقوع خرابی (FMECA)^۲ بوده و با انجام موارد زیر راهنمایی را در مورد چگونگی اعمال آن‌ها برای به دست آوردن اهداف مختلف، ارائه می‌کند.

- فراهم کردن گام‌های روش اجرایی ضروری برای اجرای یک تحلیل؛
 - شناسایی واژه‌ها، فرضیات، مقیاس‌های خطیر بودن، انواع وقوع خرابی؛
 - تعریف اصول مبنایی؛
 - فراهم کردن مثال‌هایی از برگه‌های کاری یا سایر فرم‌های جدولی ضروری
- تمامی ملاحظات کیفی کلی ارائه شده برای FMEA به FMECA نیز اعمال خواهد شد، زیرا FMECA بسطی از FMEA است.

۲ مراجع الزامی

مراجع الزامی زیر حاوی مقرراتی است که در متن این استاندارد ملی ایران به آن‌ها ارجاع شده است. به این ترتیب آن مقررات جزئی از این استاندارد ملی ایران محسوب می‌شوند. در صورتی که به مدرکی با ذکر تاریخ انتشار ارجاع داده شده باشد، اصلاحیه‌ها و تجدید نظرهای بعدی آن مورد نظر این استاندارد نیست. در مورد مدارکی که بدون ذکر تاریخ انتشار به آن‌ها ارجاع داده شده است، همواره آخرین تجدیدنظر و اصلاحیه‌های بعدی آن مورد نظر می‌باشد.

استفاده از مراجع زیر برای این استاندارد الزامی است.

2-1 IEC 60300-3-1:2003, Dependability management-Part 3-1: Application guide-Analysis techniques for dependability-Guide on methodology

2-2 IEC 61025, Fault tree analysis (FTA)

2-3 IEC 61078, Analysis techniques for dependability-Reliability block diagram method

۳ اصطلاحات و تعاریف

برای این استاندارد، اصطلاحات و تعاریف زیر به کار می‌رود.

۱ ۴

۲ قلم

هر قطعه، جزء، وسیله، زیر سیستم، واحد وظیفه‌ای، تجهیزات یا سیستم که بتوان آن را جداگانه مورد بررسی قرار داد.

1 -Failure mode and effects analysis

2 - Failure mode, effects and criticality analysis

3 -Item

یادآوری ۴ قلم می‌تواند از سخت افزار، نرم افزار یا هر دوی آن‌ها تشکیل شود و در موارد خاص ممکن است انسان را هم شامل شود.

یادآوری ۴ تعدادی از قلم‌ها مانند جامعه‌ای از قلم‌ها یا یک نمونه را هم می‌توان به عنوان یک قلم مورد بررسی قرار داد.

[استاندارد ملی ۱-۱-۱۰۴۲۵]

فرآیند را می‌توان به صورت قلم نیز تعریف کرد که وظیفه از پیش تعیین شده را انجام می‌دهد و برای فرآیند، FMEA یا FMECA انجام می‌شود. معمولاً FMEA سخت‌افزاری به اشخاص و تعامل‌های آن‌ها با سخت‌افزار/نرم‌افزار ارجاع نمی‌دهد، اما FMEA فرآیندی معمولاً شامل اقدامات اشخاص است.

۲ ۴

وقوع خرابی^۱

پایان قابلیت قلم برای انجام یک وظیفه‌ی الزام شده.

[استاندارد ملی ۱-۴-۱۰۴۲۵]

۳ ۴

خرابی^۲

حالت قلم که با عدم قابلیت برای اجرای وظیفه‌ی الزام شده مشخص می‌شود به استثنای عدم قابلیت طی نگهداری پیش‌گیرانه یا فعالیت‌های طرح‌ریزی شده دیگر یا به علت فقدان منابع بیرونی.

یادآوری ۱ خرابی اغلب نتیجه وقوع خرابی خود قلم است ولی ممکن است بدون وقوع خرابی پیشین هم وجود داشته باشد.

[استاندارد ملی ۱-۵-۱۰۴۲۵]

یادآوری ۴ در این مدرک، به دلایل سابقه‌ای "خرابی" به صورت قابل جایگزینی با واژه "وقوع خرابی" استفاده می‌شود.

۴ ۴

اثر وقوع خرابی^۳

عواقب نوع خرابی بر حسب بهره‌برداری، وظیفه یا حالت قلم.

۵ ۴

نوع وقوع خرابی^۴

طریقه‌ای که قلم خراب می‌شود.

-
- 1 -Failure
 - 2 -Fault
 - 3 -Failure effect
 - 4 -Failure mode

خطیر بودن وقوع خرابی^۱

ترکیبی از شدت اثر و فراوانی رخداد آن یا سایر صفات وقوع خرابی به عنوان مقیاسی از نیاز برای پرداخت و کاهش

سیستم^۲

مجموعه عناصر دارای ارتباط درونی یا دارای تعامل

یادآوری ۱- در زمینه قابلیت اعتماد، سیستم دارای

الف) مقاصد تعریف شده‌ای است که بر حسب وظایف الزام شده بیان می‌شود؛

ب) شرایط بیان شده‌ای از کاربرد بهره‌برداری است (به ۲۲-۱-۱۹۱ مراجعه کنید)؛

پ) مرز تعریف شده است.

یادآوری ۴ ساختار سیستم، سلسله مراتبی است.

[استاندارد ملی، ایزو ۹۰۰۰]

شدت وقوع خرابی^۳

اهمیت یا درجه‌بندی اثر نوع وقوع خرابی بر بهره‌برداری قلم، بر محیط قلم، یا بر اپراتور قلم؛ شدت اثر نوع وقوع خرابی به صورتی که با مرزهای تعریف شده سیستم تحلیل شده، مرتبط است.

۴ کلیات

۱۴ مقدمه

تحلیل انواع و آثار وقوع خرابی (FMEA) روش اجرایی سیستماتیک برای تحلیل سیستم جهت شناسایی انواع بالقوه وقوع خرابی، علل و اثرات آن‌ها بر عمل‌کرد سیستم (عمل‌کرد مجموعه بلافاصله و سیستم کل یا یک فرآیند) است. در این‌جا، واژه سیستم به عنوان نماینده‌ای از سخت‌افزار، نرم‌افزار (با تعامل آن‌ها) یا فرآیند استفاده می‌شود. تحلیل به صورت موفق، ترجیحاً در اوایل چرخه تکوین اجرا می‌شود، به گونه‌ای که حذف یا کاهش نوع وقوع خرابی، به صرفه‌ترین باشد. این تحلیل می‌تواند به محض اینکه سیستم به اندازه کافی جهت نمایش به صورت یک نمودار بلوکی وظیفه‌ای تعریف شود، آغاز شود که در این نمودار، عمل‌کرد عناصر آن می‌تواند تعریف شود.

1 -Failure criticality
2 -System
3 -Failure severity

زمان‌بندی FMEA، ضروری است و در صورتی که در زمان مناسبی در چرخه تکوین انجام شود، مشارکت دادن تغییرات طراحی برای غلبه بر کاستی‌های شناسایی شده توسط FMEA می‌تواند به صرفه باشد. لذا این امر اهمیت دارد که تکلیف FMEA و قابل تحویل‌های آن در طرح و برنامه زمان‌بندی تکوین مشارکت داده شود. بنابر این، FMEA یک فرآیند تکراری است که همزمان با فرآیند طراحی رخ می‌دهد.

FMEA در سطوح مختلف تجزیه سیستم از بالاترین سطح نمودار بلوکی تا وظایف اجزای مجزا یا دستورات نرم‌افزاری قابل کاربرد است. همچنین، FMEA فرآیندی تکراری است که در هنگامی تکوین طراحی، به‌هنگام می‌شود. تغییرات طراحی الزام خواهد کرد که قسمت‌های مربوط FMEA، بازنگری و به‌هنگام شود.

یک FMEA کامل، نتیجه کار تیمی از اشخاص احراز شده است که برای شناسایی و ارزیابی بزرگی و عواقب انواع مختلف نارسایی‌های بالقوه در طراحی محصول که ممکن است منجر به وقوع خرابی شود، تشکیل می‌شود. مزیت کار تیمی، انگیزه بخشیدن آن به فرآیند تفکر و تضمین مهارت ضروری است.

FMEA به عنوان روشی برای شناسایی شدت انواع بالقوه وقوع خرابی‌ها و فراهم کردن یک ورودی برای اقدامات کاهش‌ی جهت کاهش ریسک، در نظر گرفته می‌شود. البته در برخی کاربردها، FMEA شامل برآوردی از احتمال رخداد انواع وقوع خرابی‌هاست. این امر با فراهم کردن مقیاسی از احتمال نوع خرابی، تحلیل را ارتقای کیفی می‌دهد.

FMEA بعد از تجزیه سلسله مراتبی سیستم (سخت‌افزار با نرم‌افزار یا یک فرآیند) به عناصر پایه‌ای‌تر آن، کاربرد می‌یابد. کاربرد نمودارهای بلوکی ساده برای نشان دادن این تجزیه (به IEC 61078 مراجعه کنید) مفید است. آن‌گاه تحلیل با پایین‌ترین سطح عناصر شروع می‌شود. بنابر این یک اثر نوع خرابی در سطح پایین‌تر، ممکن است یک علت وقوع خرابی یک نوع وقوع خرابی یک قلم در سطح بالاتر بعدی باشد. تحلیل با روش از پایین به بالا ادامه می‌یابد تا زمانی که اثر نهایی سیستم، شناسایی شود. شکل ۱ این رابطه را نشان می‌دهد.

FMECA (تحلیل انواع، اثرات و خطیر بودن وقوع خرابی) بسطی از FMEA برای شامل شدن یک روش رتبه‌بندی شدت انواع وقوع خرابی برای امکان پذیر ساختن اولویت بندی اقدامات متقابل است. این امر با ترکیب مقیاس شدت و فراوانی رخداد برای تولید معیاری است که خطیر بودن نامیده می‌شود.

اصول یک FMEA می‌تواند در خارج از طراحی مهندسی اعمال شود. روش اجرایی FMEA می‌تواند به یک فرآیند ساخت یا فرآیندهای کاری دیگر از قبیل بیمارستان‌ها، آزمایشگاه‌های پزشکی، سیستم مدارس یا غیره اعمال شود. در صورتی که FMEA به یک فرآیند ساخت اعمال شود، به عنوان FMEA فرآیندی یا PFMEA^۱ در صنعت معروف است. برای آنکه FMEA اثربخش باشد، باید منابع کافی برای کار تیمی، تعهد شود. درک کاملی از سیستم مورد تحلیل ممکن است برای FMEA اولیه، ضروری نباشد. تحلیل تفصیلی نوع وقوع خرابی در تکوین طراحی به دانش کاملی از عمل‌کرد طراحی و مشخصات آن نیاز دارد. طراحی‌های مهندسی پیچیده معمولاً نیازمند دخیل کردن چندین حوزه مهارت طراحی (از قبیل مهندسی مکانیک، مهندسی برق، مهندسی سیستم‌ها، مهندسی نرم‌افزار، پشتیبانی نگهداری و غیره) است.

FMEA در حالت کلی با انواع منفرد وقوع خرابی و اثر این انواع وقوع خرابی بر سیستم، سروکار دارد. لذا این روش اجرایی برای در نظر گرفتن وقوع خرابی‌های وابسته یا وقوع خرابی‌های ناشی از یک توالی از رویدادها، نامناسب است. برای تحلیل این وضعیت‌ها، ممکن است به سایر روش‌ها و فنون از قبیل تحلیل مارکوف (به IEC ۶۱۱۶۵ مراجعه کنید) یا تحلیل درخت خرابی (به IEC ۶۱۰۲۵ مراجعه کنید) نیاز باشد.

در تعیین پیامد وقوع خرابی، باید وقوع خرابی‌های- القا شده نتیجه شده سطح بالاتر را در نظر گرفت. این تحلیل بایستی در هر جا که ممکن باشد، ترکیب انواع وقوع خرابی‌ها یا توالی آن‌ها که علت اثر سطح بالاتر بوده را مشخص کند. در این مورد برای برآورد بزرگی یا احتمال رخدادی از این قبیل اثر، ضروری است مدل‌سازی بیشتری انجام شود.

FMEA ابزاری انعطاف پذیر است که می‌تواند برای برآورده کردن نیازهای صنعتی یا محصول خاص، سازگاری شود. کاربرگ‌های تخصصی نیازمند ورودی‌های خاص ممکن است برای کاربردهای خاصی، وفق داده شوند. در صورت تعریف سطوح شدت انواع وقوع خرابی‌ها، می‌توان آن‌ها را برای سیستم‌های مختلف یا برای سطوح سیستمی مختلف، به صورت متفاوتی تعریف کرد.

۲۴ مقصود و اهداف تحلیل

دلایل تقبل تحلیل انواع و آثار وقوع خرابی (FMEA) یا تحلیل نوع، اثرات و خطیر بودن وقوع خرابی (FMECA) ممکن است شامل موارد زیر باشد:

الف) شناسایی آن وقوع خرابی‌هایی که دارای اثرات ناخواسته‌ای بر بهره‌برداری سیستم هستند، برای مثال مانع بهره‌برداری شده یا آن را به میزان قابل توجهی تنزل می‌دهند یا بر ایمنی کاربر اثر می‌گذارند؛

ب) برآورده کردن الزامات قراردادی مشتری، در صورت کاربرد؛

پ) امکان پذیر ساختن قابلیت اطمینان یا ایمنی سیستم (برای مثال با تعدیل‌های طراحی یا اقدامات تضمین کیفیت)؛

ت) امکان پذیر ساختن بهبودهای قابلیت نگهداری سیستم (با بازسازی زمینه‌های ریسک یا عدم انطباق برای قابلیت نگهداری).

با در نظر گرفتن دلایل فوق برای تقبل تلاش FMEA، اهداف FMEA (یا FMECA) می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

الف) شناسایی و ارزیابی جامع تمامی اثرات ناخواسته در مرزهای تعریف شده سیستم مورد تحلیل و توالی‌های رویدادهای ناشی از هر نوع وقوع خرابی شناسایی شده قلم، به هر علت در سطوح مختلفی از سلسله مراتب وظیفه ای سیستم؛

ب) تعیین خطیر بودن یا اولویت برای پرداختن/کاهش (به بند ۶ مراجعه کنید) هر نوع وقوع خرابی با توجه به هر وظیفه یا عمل کرد درست سیستم و اثر آن بر فرآیند مورد نظر؛

پ) طبقه بندی انواع شناسایی شده وقوع خرابی مطابق با ویژگی‌های مربوط، شامل سهولت آشکارسازی آن‌ها، توان‌مندی که باید تشخیص داده شود، قابلیت آزمون، شرایط جبران‌سازی و بهره‌برداری (تعمیر، نگهداری، لجستیک و غیره)؛

ت) شناسایی وقوع خرابی های وظیفه‌ای سیستم و برآورد مقیاس های شدت و احتمال وقوع خرابی؛
ث) تکوین طرح بهره‌برداری طراحی برای کاهش انواع وقوع خرابی؛
ج) پشتیبانی تکوین طرح اثربخش نگهداری برای تخفیف یا کاهش احتمال وقوع خرابی (به ۳-۱۱ IEC ۶۰۳۰۰ مراجعه کنید).

یادآوری زمانی که به خطیر بودن یا احتمال رخداد پرداخته می شود، توضیحات با روش شناسی FMECA مرتبط می باشند.

۵ تحلیل انواع و اثرات وقوع خرابی

۱۵ ملاحظات کلی

معمولاً FMEA با گستره وسیعی از روش‌ها، اجرا و نمایش داده می‌شود. تحلیل معمولاً با شناسایی انواع وقوع خرابی، علل متناظر آن‌ها و اثرات فوری و نهایی آن‌ها انجام می‌شود. نتایج تحلیلی می‌تواند با کاربرد نشان داده شود که شامل هسته‌ای از اطلاعات اساسی برای کل سیستم و جزئیات تکوین داده شده برای آن سیستم خاص است. این نتایج راهی را که سیستم می‌تواند بالقوه خراب شود، اجزا و انواع وقوع خرابی آن‌ها که علت وقوع خرابی سیستم خواهد بود و علت(های) رخداد هر نوع وقوع خرابی منفرد را نشان می‌دهد.

تلاش FMEA اعمال شده به محصولات پیچیده می‌تواند بسیار گران باشد. این تلاش می‌تواند گاهی اوقات با در نظر داشتن این امر که طراحی برخی از زیرمجموعه‌ها یا قسمت‌های آن‌ها نمی‌تواند کاملاً جدید باشد و با شناسایی قسمت‌هایی از طراحی محصول که تکرار یا تعدیلی از طراحی محصول قبلی هستند کاهش یابد. FMEA تازه ساخته شده بایستی تا بیشترین حد ممکن از اطلاعات زیرمجموعه‌های موجود استفاده کند و بایستی نیاز به آزمون نهایی یا تحلیل کامل خصوصیات یا اقلام جدید را نیز خاطر نشان کند. به محض اینکه FMEA تفصیلی برای طراحی ایجاد شود، می‌تواند برای تولیدهای بعدی آن طراحی به هنگام شده و بهبود داده شود که تلاش بسیار کمتری از تحلیل کاملاً جدید را تشکیل می‌دهد.

هنگام استفاده از FMEA موجود از نسخه محصول قبلی، ایجاد اطمینان از اینکه طراحی تکرار شده در حقیقت به همان صورت و تحت تنش‌های یکسان با طراحی قبلی استفاده می‌شود، ضرورت دارد. تنش‌های بهره‌برداری یا محیطی جدید ممکن است بازنگری FMEAی که قبلاً انجام شده را الزام کنند. تنش‌های محیطی و بهره‌برداری مختلف ممکن است الزام کنند که FMEA کاملاً جدیدی باید با نگاه به شرایط جدید بهره‌برداری ایجاد شود.

روش اجرایی FMEA از ۴ مرحله اصلی زیر تشکیل می‌شود:

الف) ایجاد دستورالعمل‌های مبنایی برای FMEA و طرح‌ریزی و زمان‌بندی برای اطمینان از این که زمان و مهارت برای انجام تحلیل، آماده است؛

ب) اجرای FMEA با استفاده از کاربرد مناسب یا سایر روش‌ها از قبیل نمودارهای منطقی یا درخت‌های خرابی؛

پ) خلاصه‌سازی و گزارش تحلیل برای شامل شدن هر نتیجه و توصیه‌های انجام شده؛

ت) به هنگام سازی FMEA در هنگامی که فعالیت تکوین پیشرفت می‌کند.

۱۴۵ طرح ریزی برای تحلیل

فعالیت‌های FMEA، فعالیت‌های پی‌گیری، روش‌های اجرایی، رابطه با سایر فعالیت‌های قابلیت اطمینان، فرآیندهایی برای مدیریت اقدامات اصلاحی و برای خاتمه آن‌ها و نقاط برجسته بایستی در طرح برنامه کلی تلفیق شود.

طرح برنامه قابلیت اطمینان بایستی روش تحلیل FMEA مورد استفاده را توصیف کند. این توصیف ممکن است یک توصیف خلاصه بوده یا ارجاعی به یک مدرک منبع شامل توصیف روش باشد. این طرح بایستی شامل موارد زیر باشد:

- تعریف روشنی از مقاصد خاص تحلیل و نتایج مورد انتظار؛
- دامنه کاربرد تحلیل حاضر بر حسب اینکه چگونه بایستی FMEA بر عناصر خاص طراحی تمرکز کند. دامنه کاربرد بایستی بلوغ طراحی، عناصری از طراحی که ممکن است به خاطر اینکه آن‌ها یک وظیفه بحرانی اجرا می‌کنند یا به خاطر نابالغی فن‌آوری مورد استفاده، یک ریسک در نظر گرفته شوند را بازتاب دهد.
- توصیفی از اینکه چگونه تحلیل حاضر از قابلیت اعتماد کلی پروژه پشتیبانی می‌کند.
- اقدامات شناسایی شده مورد استفاده برای کنترل بازنگری‌های FMEA و مستندسازی مربوط. کنترل بازنگری مستندات تحلیل و برگه‌های کاری و روش‌های بایگانی بایستی مشخص شود.
- مشارکت متخصصان طراحی در تحلیل به صورتی که آن‌ها در زمان نیاز آماده باشند.
- نقاط برجسته برنامه زمان‌بندی پروژه کلیدی به روشنی علامت گذاری شود تا اطمینان حاصل شود که تحلیل به صورت زمان‌بندی شده ای اجرا می‌شود.
- روش خاتمه تمامی اقدامات شناسایی شده در فرآیند کاهش انواع وقوع خرابی‌های شناسایی شده‌ای که نیاز است پرداخته شوند.
- طرح بایستی اجماع تمامی شرکت‌کنندگان را بازتاب دهد و بایستی توسط مدیریت پروژه تأیید شود.
- بازنگری نهایی FMEA تکمیل شده در مرحله نهایی طراحی یک پروژه یا فرآیند ساخت آن (FMEA فرآیند)، تمامی اقدامات ثبت شده برای کاهش انواع وقوع خرابی مورد نظر و روش خاتمه آن‌ها را شناسایی می‌کند.

۲۴۵ ساختار سیستم

۱۴۴۵ اطلاعات ساختار سیستم

اقدام زیر نیاز است در اطلاعات ساختار سیستم گنجانده شوند:

- الف) عناصر سیستمی مختلف با ویژگی‌ها، عملکردها، نقش‌ها و وظایف آن‌ها؛
- ب) ارتباطات منطقی بین عناصر؛
- پ) سطح ردوندانسی و ماهیت ردوندانسی‌ها؛
- ث) موقعیت و اهمیت سیستم در کل تاسیسات (در صورت امکان)؛
- ج) ورودی‌ها و خروجی‌های سیستم؛

چ) تغییرات در ساختار سیستم برای انواع متغییر بهره‌برداري.

اطلاعات مرتبط به وظایف، ویژگی‌ها و عمل‌کردها برای تمامی سطوح سیستمی در نظر گرفته شده تا بالاترین سطح مورد نیاز می‌باشند به گونه‌ای که FMEA می‌تواند به درستی انواع وقوع خرابی‌ها که مانع آن وظایف می‌شوند بپردازد.

۵ ۴ ۴ ۲ تعریف مرز سیستم برای تحلیل

مرز سیستم، رابطی فیزیکی و وظیفه‌ای بین سیستم و محیط آن را تشکیل می‌دهد و شامل سیستم‌های دیگری است که سیستم تحلیل شده با آن تعامل می‌کند. تعریف مرز سیستم برای تحلیل بایستی مطابق با مرزی باشد که برای طراحی و نگهداری تعریف شده است. این مرز بایستی برای یک سیستم در هر سطحی اعمال شود. سیستم‌ها و/یا اجزای خارج از مرزها بایستی صریحاً برای استثنا کردن، تعریف شوند.

تعریف مرز سیستم بیش از آن که توسط الزامات بهینه FMEA تأثیر پذیرد از طراحی، کاربرد مورد نظر، منبع تامین یا معیارهای اقتصادی تأثیر می‌گیرد. به هر حال، در جایی که تعریف مرزها برای تسهیل FMEA سیستم و تلفیق آن در سایر مطالعات مرتبط در برنامه امکان‌پذیر باشد، چنین اقدامی ترجیح داده می‌شود. این امر به ویژه زمانی برقرار است که سیستم از نظر وظیفه‌ای با ارتباطات متقابل چندگانه بین اقلام درون مرز و خروجی‌های چندگانه عبوری از مرز، پیچیده باشد. در چنین مواردی، تعریف یک مرز مطالعه از نقطه نظر وظیفه‌ای به جای دیدگاه سخت‌افزاری و نرم‌افزاری برای محدود کردن تعداد پیوند های ورودی و خروجی به سیستم‌های دیگر، می‌تواند مفید باشد. این امر تعداد اثرات وقوع خرابی سیستم را کاهش خواهد داد.

با بیان صریح این‌که سیستم‌ها یا اجزای دیگر خارج از مرزهای سیستم از مطالعه به خصوصی، استثنا شده اند بایستی دقت کرد تا اطمینان یافت که آن‌ها فراموش نمی‌شوند.

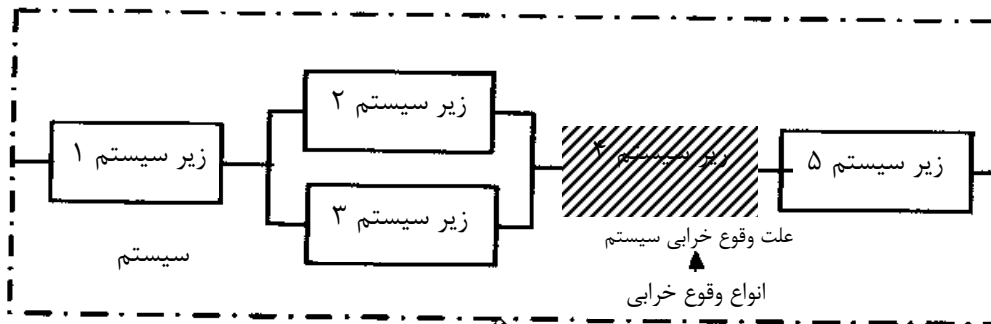
۵ ۴ ۳ سطوح تحلیل

تعیین سطح قراردادی در سیستمی که برای تحلیل استفاده خواهد شد، اهمیت دارد. برای مثال، سیستم‌ها می‌توانند با استفاده از وظیفه یا به زیر سیستم‌ها، واحدهای قابل جایگزین، یا اجزای منفرد تجزیه شوند (به شکل ۱ مراجعه کنید). دستورالعمل‌های انتخاب سطوح قراردادی سیستم برای تحلیل به نتایج مورد نظر و آمادگی اطلاعات طراحی بستگی دارد. دستورالعمل‌های زیر مفید هستند:

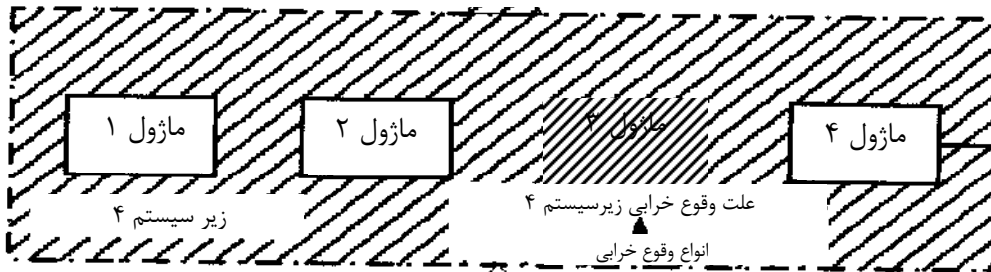
الف) بالاترین سطح در سیستم از مفهوم طراحی و الزامات خاص خروجی انتخاب می‌شود.

ب) پایین‌ترین سطح در سیستم که در آن تحلیل اثربخش است، سطحی است که برای آن، اطلاعات جهت ایجاد تعریف و توصیف وظایف آماده است. انتخاب سطح سیستمی مناسب تحت تأثیر تجربه قبلی قرار می‌گیرد. تحلیلی کمتر تفصیلی ممکن است بر مبنای یک طراحی بالغ، با قابلیت اطمینان، قابلیت نگهداری و ثبت ایمنی خوب، توجیه شود. بالعکس، جزئیات بیشتر و متناظراً سطح سیستمی پایین‌تر برای سیستمی که به تازگی طراحی شده یا برای سیستمی با سابقه قابلیت اطمینان نامعلوم، نشان داده می‌شود.

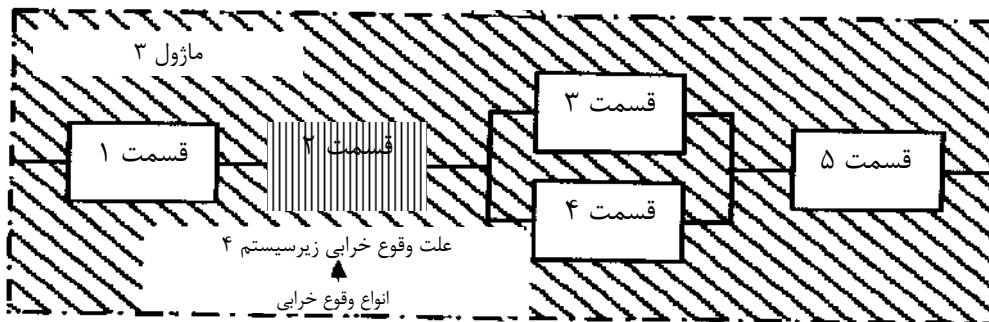
ت) نگهداری و سطح تعمیر مشخص شده یا مورد نظر می‌تواند راهنمایی ارزشمند در تعیین سطوح پایین‌تر سیستم باشند.

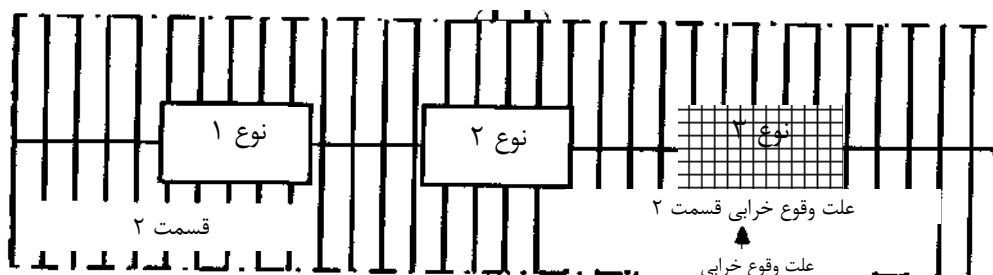
اثر: وقوع خرابی زیر سیستم ۴

اثر: وقوع خرابی ماژول ۳

اثر: وقوع خرابی قسمت ۲

اثر: رخداد وقوع خرابی نوع ۳

شکل ۴ رابطه بین انواع وقوع خرابی و اثرات وقوع خرابی در سلسله مراتب سیستم

در FMEA، تعاریف انواع وقوع خرابی، علل وقوع خرابی و اثرات وقوع خرابی به سطح تحلیل و معیار وقوع خرابی سیستم بستگی دارد. با پیشرفت تحلیل، اثرات وقوع خرابی شناسایی شده در سطح پایین تر ممکن است در سطح بالاتر به انواع خرابی تبدیل شوند. انواع وقوع خرابی در سطح پایین تر ممکن است در سطح بالاتر به علت وقوع خرابی تبدیل شوند و الی آخر.

هنگامی که سیستم به عناصر خود تجزیه می‌شود، اثرات یک یا چند علل نوع وقوع خرابی یک نوع خرابی ایجاد می‌کنند که به نوبه خود یک علت اثر سطح بالاتر، یک وقوع خرابی قسمتی است. آنگاه وقوع خرابی قسمتی، علت یک وقوع خرابی ماژولی (اثر) است که خود علت یک وقوع خرابی زیرسیستمی است. آنگاه اثر علت از سطح سیستمی به علت اثری دیگر در سطح بالاتر تبدیل می‌شود. منطق فوق در شکل ۱ نشان داده شده است.

۵ ۴ ۴ ۴ نمایش ساختار سیستم

نمایش‌های نمادین ساختار و بهره‌برداری سیستم، به ویژه نمودارها، برای کمک به تحلیل بسیار مفید هستند. نمودارهای ساده بایستی ایجاد شوند و وظایف اساسی برای سیستم را مشخص کنند. بلوک‌ها در نمودار به وسیله خطوطی به هم پیوند دارند که ورودی‌ها و خروجی‌ها را برای هر وظیفه نشان می‌دهد. معمولاً ماهیت هر وظیفه و هر ورودی نیازمند آن است که به دقت توصیف شود. ممکن است چندین نمودار برای پوشش دادن فازهای مختلف بهره‌برداری سیستم وجود داشته باشد.

با پیشرفت طراحی سیستم، می‌توان نمودار بلوکی جزء را با بلوک‌هایی که معرف جزها یا قسمت‌های واقعی هستند ایجاد کرد. با این دانش بیشتر، شناسایی دقیق‌تر انواع و علل بالقوه وقوع خرابی امکان‌پذیر می‌شود. نمودارها بایستی هر گونه رابطه سری و ردوندانت بین عناصر و وابستگی‌های متقابل وظیفه‌ای بین آن‌ها را نشان دهند. این امر به وقوع خرابی‌های وظیفه‌ای امکان می‌دهد تا در سیستم ردیابی شوند. برای هر نوع بهره‌برداری ممکن است نمودارهای جداگانه‌ای الزام شود. نمودار بلوکی حداقل شامل موارد زیر است:

- الف) تجزیه سیستم به زیر سیستم‌های اصلی شامل روابط وظیفه‌ای؛
- ب) تمامی ورودی‌ها و خروجی‌هایی که به صورت مناسبی برچسب گذاری شده‌اند و اعداد شناسایی که با آن هر زیر سیستم به صورت مناسبی ارجاع داده می‌شود.
- پ) تمامی ردوندانسی‌ها، مسیرهای جایگزین سیگنال و سایر خصیصه‌های مهندسی که حفاظت در مقابل وقوع خرابی‌های سیستمی را فراهم می‌کنند.

۵ ۴ ۴ ۵ آغاز، بهره‌برداری، کنترل و نگهداری سیستم

وضعیت شرایط مختلف بهره‌برداری سیستم و نیز تغییرات در پیکره بندی یا موقعیت سیستم و اجزای آن در حین فازهای مختلف بهره‌برداری بایستی مشخص شود. عمل‌کردهای حداقلی تقاضا شده سیستم بایستی به گونه‌ای تعریف شود که معیارهای موفقیت و/یا وقوع خرابی را بتوان به صورت روشنی درک کرد. این قبیل الزامات خاص نظیر آمادگی یا ایمنی بایستی بر حسب سطوح کمینه مشخص شده آمادگی که باید حاصل شود و سطوح بیشینه صدمه یا آسیب که باید پذیرفته شود، در نظر گرفته شوند. دارا بودن دانش درستی از موارد زیر ضروری است:

- الف) مدت هر وظیفه‌ای که سیستم ممکن است برای اجرا، فراخوانی کند؛
- ب) بازه زمانی بین آزمون‌های دوره‌ای؛
- پ) زمان آماده برای اقدام اصلاحی قبل از آنکه عواقب جدی برای سیستم رخ دهد؛
- ت) کل تاسیسات، محیط و/یا کارکنان، شامل رابط‌ها و رابط‌های بین بهره‌برداران؛
- ث) روش‌های اجرایی بهره‌برداری در روشن شدن، خاموش شدن سیستم و سایر انتقال‌های بهره‌برداری؛
- ج) کنترل در حین فازهای بهره‌برداری؛
- چ) نگهداری پیشگیرانه و/یا اصلاحی؛
- ح) روش‌های اجرایی برای آزمون معمولی، در صورتی که به کار برده شود.

یکی از کاربردهای FMEA، کمک به تکوین استراتژی نگهداری است. اما، اگر استراتژی نگهداری از پیش تعیین شده باشد، بایستی اطلاعاتی در مورد تسهیلات، تجهیزات و یدکی های نگهداری برای نگهداری پیشگیرانه و اصلاحی معلوم باشد.

۵ ۴ ۶ محیط سیستم

شرایط محیطی سیستم شامل شرایط محیطی و شرایطی که توسط سیستم های دیگر در مجاورت آن ایجاد می شوند، بایستی مشخص شوند. سیستم بایستی با توجه به روابط، وابستگی ها یا ارتباطات متقابل آن با کمک یا سایر سیستم ها و رابط های انسانی توصیف شود. در مرحله طراحی، این حقایق معمولاً معلوم نبوده و بنابر این به تقریب ها و فرضیات مناسب نیاز خواهد بود. با پیشرفت پروژه، داده ها افزایش خواهد یافت و FMEA اصلاح می شود تا امکان استفاده از اطلاعات جدید یا فرضیات یا تقریبات تغییر یافته فراهم شود. FMEA اغلب در تعریف شرایط الزام شده مفید است.

۵ ۴ ۳ تعیین نوع وقوع خرابی

بهره برداری موفق یک سیستم معلوم تحت تأثیر عمل کرد عناصر سیستم بحرانی خاص قرار می گیرد. کلید ارزیابی عمل کرد سیستم، شناسایی آن عناصر بحرانی است. روش های اجرایی شناسایی انواع وقوع خرابی ها، علل و اثرات آن ها می تواند به صورت اثربخشی با تهیه فهرستی از انواع وقوع خرابی مشارکت یافته با توجه به موارد زیر ارتقای کیفی یابد:

الف) استفاده از سیستم؛

ب) عنصر سیستمی مخصوص دخیل شده؛

پ) نوع بهره برداری؛

ت) مشخصات بهره برداری مربوط؛

ث) محدودیت های زمانی؛

ج) تنش های محیطی؛

چ) تنش های بهره برداری؛

فهرست نمونه ای از انواع وقوع خرابی کلی در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول ۱- مثالی از یک مجموعه از انواع وقوع خرابی کلی

وقوع خرابی در حین بهره برداری	۱
وقوع خرابی برای شروع به بهره برداری در زمان از قبل توصیف شده	۲
وقوع خرابی برای توقف بهره برداری در زمان از قبل توصیف شده	۳
بهره برداری زودرس	۴

یادآوری این فهرست فقط یک مثال است. فهرست های متفاوتی برای انواع مختلف سیستم ها نیاز خواهد بود.

هر نوع از وقوع خرابی ها را می توان واقعاً به یک یا چند تا از این رده بندی ها طبقه بندی کرد. اما دامنه این رده بندی های کلی نوع وقوع خرابی برای تحلیل قطعی بسیار گسترده است، در نتیجه فهرست برای ایجاد رده بندی های مشخص تر نیاز دارد گسترش یابد. تمامی وقوع خرابی های بالقوه را می توان در هنگام استفاده

در ارتباط با مشخصات عمل‌کردی حاکم بر ورودی‌ها و خروجی‌های نمودار بلوکی قابلیت اطمینان، شناسایی و توصیف کرد. بایستی به خاطر داشت که یک نوع معلوم وقوع خرابی دارای چندین علت است. این امر اهمیت دارد که ارزیابی تمامی اقلام در مرزهای سیستم در پایین‌ترین سطح، متناسب با اهداف تحلیل برای شناسایی تمامی انواع بالقوه وقوع خرابی، تعهد شود. آنگاه می‌توان تحقیق و بررسی علل ممکن وقوع خرابی و نیز اثرات وقوع خرابی بر زیر سیستم و وظیفه سیستمی را تعهد نمود.

تامین کنندگان قلم بایستی انواع بالقوه وقوع خرابی قلم درون محصولات خود را شناسایی کنند. برای کمک به این وظیفه می‌توان داده‌های نوع وقوع خرابی نوعی را از زمینه‌های زیر جستجو کرد:

الف) برای اقلام جدید، ارجاع می‌تواند به اقلام دیگر با وظیفه و ساختار مشابه و به نتایج آزمون‌های اجرا شده بر آن‌ها تحت سطوح مناسب تنش داده شود.

ب) برای اقلام جدید، قصد طراحی و تحلیل وظیفه‌ای تفصیلی، انواع بالقوه وقوع خرابی و علل آن‌ها را حاصل می‌کند. این روش بر روش الف) ترجیح داده می‌شود، زیرا تنش‌ها و خود بهره‌برداری ممکن است برای اقلام مشابه متفاوت باشد. مثالی از این وضعیت، استفاده از پردازنده سیگنالی است که با پردازنده‌ای که در طراحی مشابه استفاده شده، متفاوت است؛

پ) برای اقلام در حال استفاده، ثبت‌های در خدمت و داده‌های وقوع خرابی ممکن است در نظر گرفته شود. ت) انواع بالقوه وقوع خرابی می‌تواند از پارامترهای وظیفه‌ای و فیزیکی نوعی بهره‌برداری یک قلم، استنباط شود.

این امر اهمیت دارد که انواع وقوع خرابی قلم به خاطر فقدان داده‌ها حذف نشوند و برآورد‌های اولیه با نتایج آزمون و پیشرفت طراحی بهبود یابند. FMEA بایستی وضعیت این قبیل برآورد‌ها را ثبت کند. شناسایی انواع وقوع خرابی و در صورتی که ضروری باشد، تعیین اقدامات طراحی اصلاحی، اقدامات پیشگیرانه تضمین کیفیت یا اقدامات نگهداری پیشگیرانه، اهمیت اساسی دارد. همچنین شناسایی و در صورت امکان، کاهش اثرات انواع وقوع خرابی با اقدامات طراحی و آنگاه درک احتمال رخداد آن‌ها نیز اهمیت دارد. در صورتی که تخصیص اولویت‌ها دشوار باشد، تحلیل خطیر بودن ممکن است الزام شود.

۴۴۵ علل وقوع خرابی

محتمل‌ترین علل هر نوع بالقوه وقوع خرابی بایستی شناسایی و توصیف شود. از آنجا که یک نوع وقوع خرابی می‌تواند بیش از یک علت داشته باشد، ممکن است نیاز باشد تا محتمل‌ترین علل غیر وابسته برای هر نوع وقوع خرابی شناسایی و توصیف شود.

شناسایی و توصیف علل وقوع خرابی همیشه برای تمامی انواع وقوع خرابی شناسایی شده در تحلیل، ضرورت ندارد. شناسایی و توصیف علل وقوع خرابی و نیز توصیه‌هایی برای کاهش آن‌ها بایستی بر مبنای اثرات وقوع خرابی و شدت آن‌ها انجام شود. هرچه اثرات انواع وقوع خرابی بیشتر باشد، علل وقوع خرابی بایستی به صورت درست‌تری شناسایی و توصیف شود. در غیر اینصورت، تحلیلگر ممکن است تلاشی غیرضروری در شناسایی علل وقوع خرابی انواعی از وقوع خرابی صرف کند که تاثیر بسیار کمی بر وظیفه مندی سیستم داشته یا هیچ تاثیری بر آن ندارند.

علل وقوع خرابی ممکن است از تحلیل وقوع خرابی‌های میدانی یا وقوع خرابی‌ها در واحدهای آزمون تعیین شود. در صورتی که طراحی جدید و بی سابقه باشد، علل وقوع خرابی را می‌توان با استنباط نظر متخصصین تعیین کرد.

زمانی که علل هر نوع وقوع خرابی شناسایی شود، اقدام توصیه شده بر مبنای احتمال رخداد برآوردی آن‌ها و شدت اثر آن‌ها، ارزیابی خواهد شد.

۵ ۴ ۵ اثرات وقوع خرابی

۱ ۵ ۴ ۵ تعریف اثرات وقوع خرابی

یک اثر وقوع خرابی، عواقب یک نوع خرابی بر حسب بهره‌برداری، وظیفه یا وضعیت یک سیستم (به تعریف ۴ ۳ مراجعه کنید) است. یک اثر وقوع خرابی می‌تواند توسط یک یا چند نوع وقوع خرابی از یک یا چند قلم ایجاد شود.

عواقب هر نوع وقوع خرابی بر بهره‌برداری، وظیفه یا وضعیت عنصری سیستم نیاز است شناسایی، ارزیابی و ثبت شود. فعالیت‌های نگهداری و اهداف سیستم نیز بایستی هرگاه مربوط باشد، در نظر گرفته شود. یک اثر وقوع خرابی نیز ممکن است بر سطح بالایی بعدی و در نهایت بر بالاترین سطح مورد تحلیل اثر بگذارد. بنابر این، در هر سطح، اثر وقوع خرابی‌ها بر سطح بالایی بایستی ارزیابی شود.

۲ ۵ ۴ ۵ اثرات وقوع خرابی محلی

عبارت "اثرات محلی"^۱ به اثرات نوع وقوع خرابی بر عنصر سیستمی مورد نظر اشاره دارد. عواقب هر وقوع خرابی ممکن بر خروجی قلم، بایستی توصیف شود. مقصود از شناسایی اثرات محلی، فراهم کردن مبنایی برای کارشناسی در هنگام ارزیابی شرایط جایگزین موجود یا طرح ریزی اقدامات اصلاحی توصیه شده است. در موارد خاص، ممکن است هیچ اثر محلی فراتر از خود نوع وقوع خرابی وجود نداشته باشد.

۳ ۵ ۴ ۵ اثرات وقوع خرابی در سطح سیستمی

هنگام شناسایی اثرات نهایی، پیامد یک وقوع خرابی ممکن بر بالاترین سطح سیستمی با تحلیل تمامی سطوح میانی، تعریف و ارزیابی می‌شود. اثر نهایی توصیف شده ممکن است نتیجه وقوع خرابی‌های چندگانه باشد. (برای مثال، وقوع خرابی یک وسیله ایمنی تنها در صورتی منجر به یک اثر نهایی فاجعه بار می‌شود که هم وسیله ایمنی خراب شود و هم وظیفه اساسی که برای آن وسیله ایمنی طراحی شده، از محدوده‌های مجاز فراتر رود). این اثرات نهایی ناشی از یک وقوع خرابی چندگانه بایستی در برگه‌های کاری نشان داده شود.

۶ ۴ ۵ روش‌های آشکارسازی

برای هر نوع وقوع خرابی، تحلیلگر بایستی روشی که با آن وقوع خرابی آشکارسازی می‌شود و وسایلی که با آن کاربر یا نگهدارنده از وقوع خرابی آگاه می‌شوند، را تعیین کند. آشکارسازی وقوع خرابی می‌تواند توسط یک خصیصه خودکار طراحی (آزمون نصب داخل)، ایجاد یک روش اجرایی و ارسی خاص قبل از بهره‌برداری

1 -Local effect

سیستم یا با بازرسی در حین فعالیت های نگهداری اجرا شود. این امر می تواند در راه اندازی سیستم یا به صورت پیوسته در حین بهره برداری یا در بازه های تعیین شده اجرا شود. در هر مورد، آشکارسازی وقوع خرابی و اعلام آن بایستی از شرایط بهره برداری خطرناک جلوگیری کند.

انواعی از وقوع خرابی غیر از آنچه که در نظر گرفته شده که باعث نمود یکسان می شود بایستی تحلیل و فهرست شود. نیاز به آشکارسازی مجزای وقوع خرابی عناصر ردوندانت در حین بهره برداری بایستی در نظر گرفته شود.

برای یک طراحی، آشکارسازی FMEA بررسی می کند که چگونه، چه زمانی و در چه جایی یک کم و کاستی (با بازرگری، با تحلیل، با شبیه سازی، با آزمون و غیره) شناسایی خواهد شد. برای یک FMEA فرآیندی، آشکارسازی بررسی می کند که یک کم و کاستی چگونه و در چه جایی و با چه احتمالی، از قبیل بهره بردار، با کنترل فرآیند آماری، با روش اجرایی و ارسی کیفیت یا با گام های بعدی در فرآیند، می تواند شناسایی شود.

۷ ۴ ۵ شرایط جبران کننده وقوع خرابی

شناسایی هر خصیصه طراحی در سیستم معلوم یا سایر شرایطی که قابلیت جلوگیری یا کاهش اثر نوع خرابی را دارد، از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است. بنابر این FMEA بایستی به روشنی رفتار واقعی این چنین سیستمی را در صورت وجود آن نوع وقوع خرابی نشان دهد. سایر شرایط مخالف وقوع خرابی که نیاز است در FMEA ثبت شود شامل موارد زیر است:

- اقلام ردوندانتی که امکان بهره برداری پیوسته را در صورتی که یک یا چند عنصر خراب شوند، میسر می کند.

- روش های دیگر بهره برداری؛

- وسایل پایش یا هشدار؛

- هر روش دیگر میسر کننده بهره برداری اثربخش یا محدود کننده صدمه.

در حین فرآیند طراحی، عناصر وظیفه ای (سخت افزار یا نرم افزار) یک قلم می تواند به صورت مکرری بازآرایی شده یا پیکره بندی مجددی شده یا توانمندی آن می تواند تغییر کند. در هر مرحله، ارتباط انواع شناسایی شده وقوع خرابی و FMEA بایستی به هنگام شده یا حتی تکرار شود.

۸ ۴ ۵ طبقه بندی شدت

شدت، یک ارزیابی اهمیت از اثر نوع وقوع خرابی بر بهره برداری قلم است. طبقه بندی اثرات شدت، وابستگی بالایی به کاربرد FMEA داشته و با در نظر گرفتن چند عامل زیر تکوین داده می شود:

- ماهیت سیستم در ارتباط با اثرات ممکن ناشی از وقوع خرابی بر کاربران یا محیط؛

- عمل کرد وظیفه ای سیستم یا فرآیند؛

- هر الزام قراردادی اعمال شده توسط مشتری؛

- الزامات دولتی یا ایمنی صنعتی؛

- الزامات اشاره شده توسط وارانته؛

جدول ۲، مثالی از یک مجموعه از طبقه بندی کیفی شدت برای یک محصول برای یکی از انواع FMEA را نشان می‌دهد.

جدول ۴ مثالی توضیحی از طبقه بندی شدت برای اثرات نهایی

کلاس	سطح شدت	عواقب برای اشخاص یا محیط
IV	خطرناک	یک نوع وقوع خرابی که می‌تواند به صورت بالقوه منجر به وقوع خرابی وظایف اولیه سیستم شده و بنابر این صدمه ای جدی به سیستم و محیط آن و/یا جراحت شخص شود.
III	بحرانی	یک نوع وقوع خرابی که می‌تواند به صورت بالقوه منجر به وقوع خرابی وظایف اولیه سیستم شده و بنابر این صدمه ای قابل توجه به سیستم و محیط آن وارد کند اما خطر جدی برای جان شخص یا جراحتی ایجاد نمی‌کند.
II	حاشیه ای	یک نوع وقوع خرابی که می‌تواند به صورت بالقوه ای وظیفه (های) عمل کردی سیستم را بدون صدمه ای محسوس به سیستم یا تهدیدی به جان یا جراحت، تنزل دهد.
I	بی اهمیت	یک نوع وقوع خرابی که می‌تواند به صورت بالقوه ای وظایف سیستم را تنزل دهد ولی صدمه‌ای به سیستم وارد نکرده و تهدیدی برای جان یا جراحت ایجاد نمی‌کند.

۹ ۴ ۵ فراوانی یا احتمال رخداد

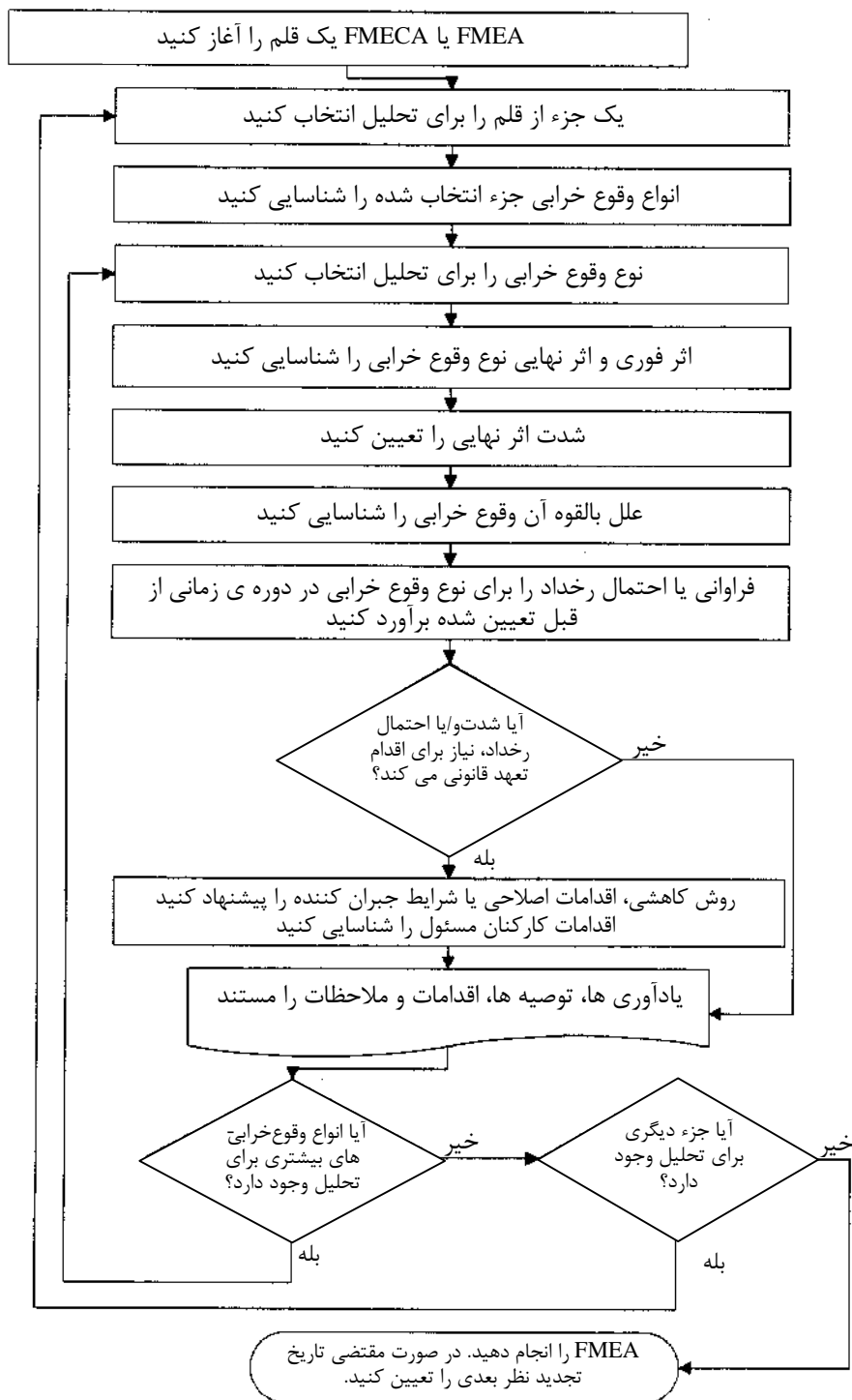
فراوانی یا احتمال رخداد هر نوع وقوع خرابی بایستی به منظور ارزیابی با کفایت اثر یا خطیر بودن نوع وقوع خرابی، تعیین شود.

برای تعیین احتمال رخداد نوع وقوع خرابی، علاوه بر اطلاعات منتشره مربوط به نرخ وقوع خرابی، در نظر گرفتن پروفایل بهره‌برداری (محیطی، مکانیکی، و/یا تنش های الکتریکی اعمال شده) از هر جزئی که در احتمال رخداد آن مشارکت دارد، اهمیت بسیاری دارد. این امر به خاطر آن است که نرخ های وقوع خرابی جزء و در نتیجه نرخ وقوع خرابی مورد بررسی، در بیشتر موارد متناسب با افزایش تنش های اعمال شده با رابطه قانون توانی یا به صورت نمایی افزایش می‌یابد. احتمال رخداد انواع وقوع خرابی برای طراحی را می‌توان از موارد زیر برآورد کرد:

- داده هایی آزمون عمر جزء،
 - پایگاه داده‌های آماده نرخ های وقوع خرابی،
 - داده‌های میدانی وقوع خرابی،
 - داده‌های وقوع خرابی برای اقلام مشابه یا برای رده جزء.
- زمانی که احتمال رخداد، برآورد زده می‌شود، FMEA باید به دوره زمانی که برآوردها برای آن انجام می‌شوند، بپردازد که معمولاً دوره وارانتی یا دوره عمر از قبل تعیین شده آن قلم یا محصول است. در توصیف تحلیل خطیر بودن، کاربرد فراوانی و احتمال رخداد، بیشتر توضیح داده خواهد شد.

۱۰ ۴ ۵ روش اجرایی تحلیل

نمودار جریان در شکل ۲، نشان می‌دهد که تحلیل چگونه ادامه می‌یابد.

شکل ۴ نمودار جریان خطیر بودن

۳ ۵ تحلیل نوع، اثرات و خطیر بودن وقوع خرابی (FMECA)

۱ ۴ ۵ مقصود تحلیل

نماد C اضافه شده به FMEA، خاطر نشان می‌کند که تحلیل نوع وقوع خرابی، تحلیل خطیر بودن را نیز به دست می‌دهد. تعیین خطیر بودن به معنای اضافه کردن یک مقیاس کیفی از بزرگی اثر نوع وقوع خرابی است. خطیر بودن، دارای چندین نوع تعریف و مقیاس است، که بیشتر آن‌ها یک معنای مشابه را فرض می‌کنند: اثر یا اهمیت یک نوع وقوع خرابی که تقاضا می‌کند آن نوع، پرداخته شده و کاهش داده شود. برخی از این مقیاس‌ها در ۲ ۴ ۵ و ۴ ۳ ۵ توضیح داده شده‌اند. مقصود از تحلیل خطیر بودن، کمی کردن بزرگی نسبی هر اثر وقوع خرابی به عنوان کمکی برای تصمیم‌گیری است، به گونه‌ای که با ترکیبی از خطیر بودن و شدت، اولویت برای اقدام جهت کاهش یا به حداقل رساندن وقوع خرابی‌های خاص، می‌تواند تنظیم شود.

۲ ۴ ۵ ریسک، R و عدد اولویت ریسک (RPN)^۱

یکی از روش‌های تعیین کمی خطیر بودن، عدد اولویت ریسک، RPN است. در این حالت، ریسک با یک مقیاس ذهنی شدت اثر و برآوردی از احتمال مورد انتظار از رخداد آن برای یک دوره زمانی از قبل تعیین شده فرض شده برای تحلیل، ارزیابی می‌شود. در برخی موارد که این مقیاس‌ها، آماده نیستند، ممکن است ارجاع به شکل ساده‌تری از یک FMEA غیر عددی ضروری باشد.

1 -Risk priority number

رابطه کلی درباره مقیاسی از یک ریسک بالقوه، R، در یک FMECA در برخی انواع تحلیل ها به صورت زیر بیان می‌شود:

$$R = S \times P$$

که در آن

S عددی بی بعد برای شدت است که به معنای برآوردی از اینکه چگونه اثرات وقوع خرابی به شدت بر سیستم یا کاربر تاثیر می‌گذارد.

P نیز یک عدد بی بعد است که احتمال رخداد را خاطر نشان می‌کند. در صورتی که از ۰/۲ کمتر باشد، می‌توان آن را با عدد خطیر بودن که در برخی از روش های کمی FMEA استفاده می‌شود، C، در ۴ ۳ ۵ جایگزین کرد که برآوردی از احتمال آن است که اثر وقوع خرابی رخ خواهد داد.

برخی کاربردهای FMEA یا FMECA به صورت اضافی، سطحی از آشکارسازی وقوع خرابی را در سطح سیستمی شناسایی می‌کنند. در این کاربردها، یک رده بندی اضافی برای آشکارسازی وقوع خرابی، D، (که همچنین یک عدد بی بعد است) برای ایجاد عدد اولویت ریسک، RPN استفاده می‌شود:

$$RPN = S \times O \times D$$

O احتمال رخداد یک نوع خرابی را برای یک دوره زمانی از قبل تعیین شده یا بیان شده، مشخص می‌کند. البته این احتمال می‌تواند به جای احتمال واقعی رخداد به صورت یک عدد رتبه گذاری، تعریف شود؛ D به معنای آشکارسازی است یعنی برآوردی از احتمال شناسایی و حذف وقوع خرابی قبل از آن که سیستم یا مشتری تحت تاثیر قرار بگیرند. مقادیر اسمی این عدد، معمولاً به ترتیب معکوس از شدت یا اعداد رخداد، تعیین می‌شود: هر چه عدد آشکارسازی بیشتر باشد، احتمال آشکارسازی کمتر است. در نتیجه، احتمال آشکارسازی کمتر منجر به RPN بالاتر و اولویت بالاتری برای قدرت تشخیص نوع وقوع خرابی می‌شود. آنگاه عدد اولویت ریسک را می‌توان برای اولویت دهی در پرداختن به کاهش انواع وقوع خرابی استفاده کرد. تصمیم برای کاهش، علاوه بر بزرگی عدد اولویت ریسک، عمدتاً از شدت نوع خرابی نیز تاثیر می‌گیرد که می‌تواند به معنای آن باشد در صورت وجود انواع خرابی های با RPN مشابه یا همسان، انواع خرابی هایی که باید به آنها پرداخته شود، ابتدا خرابی هایی با اعداد شدت بالا باشند. این روابط را می‌توان به صورت عددی با مقیاس پیوسته یا مجزا (یک عدد متناهی از مقادیر تعریف شده) ارزیابی کرد.

سپس انواع خرابی ها با توجه به RPN آنها مرتب شده و اولویت بالا به RPN بالا تخصیص داده می‌شود. در برخی کاربردها، اثرات یک RPN بیش از یک آستانه معین، قابل قبول نیستند، در حالی که در سایر کاربردها، صرفنظر از مقدار RPN، به اعداد با شدت بالا، اهمیت بالایی داده می‌شود.

انواع مختلف FMECA، مقیاس های مختلفی را به مقادیر S، O و D تخصیص می‌دهند. برخی، ۱ از ۴ یا ۵ بوده و برخی از قبیل FMECA، مورد استفاده در صنعت خودرو برای تحلیل طراحی و فرآیند تولید، معروف به DFMEA و PFMEA، از مقیاس هایی برای تمامی سه صفت از ۱ تا ۱۰ استفاده می‌کنند.

۳ ۴ ۵ رابطه بین FMECA و تحلیل ریسک

خطیر بودن که با شدت ترکیب شده، مقیاسی از ریسک است که از مقیاس پذیرفته شده معمول ریسک تنها در سختگیری کمتر تفاوت داشته و بنابر این اغلب رویکردی کم هزینه برای ارزیابی آن است. این تفاوت، نه فقط خود را در شیوه پیش بینی شدت اثر وقوع خرابی نشان می دهد بلکه تعامل با پیچیدگی به مراتب کمتر بین عوامل شرکت کننده را می توان با روش اجرایی نوعی از پایین به بالا اعمال شده در یک FMECA مدلسازی کرد. همچنین FMECA معمولاً منجر به رتبه گذاری نسبی شرکت کننده های ریسک کلی می شود در حالی هدف از تحلیل ریسک برای سیستم های با ریسک بالا، قابلیت پذیرش ریسک است. به هر حال برای سیستم های با ریسک پایین و پیچیدگی کم، FMECA می تواند روش بسیار به صرفه و مناسبی باشد. در صورتی در حین FMECA، احتمال اثرات با ریسک بالا تشخیص داده شود، توصیه می شود که یک تحلیل ریسک احتمالاتی (PRA)^۱ بایستی با اولویت نسبت به FMECA انجام شود.

بنابر این FMECA نبایستی به عنوان مبنایی منفرد برای کارشناسی اینکه آیا اثر به خصوص از سیستم با ریسک بالا یا با پیچیدگی بالا، به اندازه قابل قبولی کوچک است، استفاده شود، حتی در صورتی فراوانی و شدت بر مبنای داده های قابل اعتمادی باشد. این امر تکلیف تحلیل ریسک احتمالاتی است که در آن پارامترهای تاثیرگذارتر (و تعامل های آنها) از قبیل زمان مواجهه، احتمال اجتناب، تناوب وقوع خرابی ها و مکانیسم های آشکارسازی خرابی را می توان به حساب آورد.

با استفاده از اثرات وقوع خرابی شناسایی شده توسط FMEA، هر اثر به یک رده مناسب شدت تخصیص داده می شود. فراوانی رخداد، از داده های وقوع خرابی یا تخمین هایی برای قسمت مرتبط محاسبه می شود. فراوانی ضرب شده در زمان ماموریت مرتبط، عدد خطیر بودن حاصل می کند که می تواند مطابق با مقدار آن به یک مقیاس اعمال شود یا در صورتی که مقیاس معرف احتمال رخداد رویداد باشد، این احتمال در هر مقیاس اندازه گیری شود. رده شدت و رده خطیر بودن (یا احتمال رخداد) برای هر اثر با همدیگر، بزرگی اثر را تشکیل می دهند. دو رویکرد اصلی ارزیابی خطیر بودن را می توان تشخیص داد: رویکرد ماتریس خطیر بودن و مفهوم اعداد اولویت ریسک (RPN).

۴ ۴ ۵ تعیین نرخ وقوع خرابی، احتمال و خطیر بودن نوع وقوع خرابی

اگر نرخ های وقوع خرابی برای انواع وقوع خرابی اقلام مشابه، آماده باشند و تحت شرایط محیطی و بهره برداری مشابه با آنها باشد که برای سیستم مورد تحلیل فرض شده باشند، تعیین شده باشند، فراوانی های رویداد برای اثرات را می توان مستقیماً به FMECA اضافه کرد. اگر، به صورتی که اغلب رخ می دهد، نرخ های وقوع خرابی به جای انواع وقوع خرابی برای اقلام و برای شرایط محیطی یا بهره برداری مختلف، آماده باشند، نیاز است نرخ های وقوع خرابی انواع وقوع خرابی ها محاسبه شوند. در حالت کلی رابطه زیر برقرار است:

$$\lambda_i = \lambda_j \times a_i \times \beta_i$$

که در آن

λ_i نشان دهنده برآورد نرخ وقوع خرابی برای ثابت فرض شده نوع وقوع خرابی i است.

1-Probabilistic risk analysis

λ_j نشان دهنده نرخ وقوع خرابی جزء j است.

a_i نسبت نوع وقوع خرابی از نوع وقوع خرابی i است یعنی احتمالی که قلم دارای نوع وقوع خرابی i خواهد بود.

احتمال شرطی اثر وقوع خرابی با شرط نوع وقوع خرابی i است.

کم و کاستی های اصلی این رویکرد، فرض ضمنی نرخ ثابت وقوع خرابی است و بسیاری از عوامل، فقط پیش‌بینی‌ها یا بهترین حدسیات می‌باشند. این امر به خصوص زمانی صادق است که اجزای سیستم دارای نرخ وقوع خرابی مرتبط نبوده و فقط دارای احتمال محاسبه شده وقوع خرابی برای کاربرد خاص، دوره آن و تنش‌های مرتبط از قبیل اجزا و سیستم‌های مکانیکی باشد.

شرایط محیطی، بارگیری و نگهداری از شرایط مرتبط با داده‌های نرخ وقوع خرابی با یک عامل تعدیل به حساب آورده می‌شوند. راهنمایی در مورد مقادیر مناسب این تعدیل را می‌توان در نشریات مربوط به داده‌های قابلیت اطمینان یافت. برای اطمینان از اینکه تعدیل‌کننده‌های انتخاب شده، درست بوده و برای سیستم خاص و شرایط بهره‌برداری آن قابل کاربرد هستند، نیاز است دقت خاصی به عمل آید.

در برخی کاربردها، از قبیل رویکرد کمی برای تحلیل خطیر بودن، یک عدد خطیر بودن نوع وقوع خرابی C_i (نامرتب با واژه کلی خطیر بودن که می‌تواند معانی مختلفی داشته باشد) به جای نرخ وقوع خرابی نوع وقوع خرابی λ_i استفاده می‌شود. عدد خطیر بودن ارتباطی بین فراوانی شرطی وقوع خرابی و زمان بهره‌برداری ایجاد می‌کند که می‌تواند در به دست آوردن ارزیابی واقع‌گرایانه‌تر از ریسک نوع وقوع خرابی را در دوره از قبل تعیین شده‌ای از کاربرد محصول کمک کند.

$$C_i = \lambda_i \times t_j$$

$$C_i = \lambda_j \times a_i \times \beta_i \times t_j$$

که در آن، نشان دهنده زمان بهره‌برداری جزء در تمامی زمان از قبل تعیین شده‌ای است که برای FMECA استفاده شده و برای آن احتمال ارزیابی می‌شود زمان بهره‌برداری جزء فعال. بنابر این عدد خطیر بودن برای جزئی که دارای m نوع وقوع خرابی است برابر است با:

$$C_j = \sum_{i=1}^m \lambda_j \times a_i \times \beta_i \times t_j$$

باید خاطر نشان کرد که عدد خطیر بودن به خود واژه خطیر بودن ربطی ندارد و فقط مقداری است که برای برخی از انواع FMECA و با این زمینه حساب می‌شود که مقیاسی نسبی از توالی یک نوع وقوع خرابی و احتمال رخداد آن باشد. در این حالت، عدد خطیر بودن مقیاسی از ریسک بوده و مقیاسی از احتمال رخداد نیست.

برای تعیین P_i ، احتمال رخداد نوع وقوع خرابی در زمان t_j ، از خطیر بودن محاسبه شده داریم:

$$P_i = 1 - e^{-C_i}$$

با تقریب اولیه، زمانی که نرخ‌های وقوع خرابی انواع وقوع خرابی و اعداد خطیر بودن حاصله کوچک باشند، می‌توان گفت که برای احتمالات رخداد کمتر از $0/2$ ، (در صورتی که خطیر بودن برابر $0/223$ باشد)، مقادیر عدد خطیر بودن و احتمال وقوع خرابی بسیار مشابه خواهد بود.

در مورد نرخ های وقوع خرابی یا فراوانی های وقوع خرابی متغییر، احتمال رخداد باید به جای خطیر بودن محاسبه شود که بر مبنای فرض نرخ (فراوانی) ثابت وقوع خرابی قرار دارد.

۵ ۴ ۳ ۱ ماتریس خطیر بودن

خطیر بودن را می توان در ماتریس خطیر بودن به صورتی که در شکل ۳ دیده می شود، نشان داد. بایستی خاطرنشان کرد که هیچ تعریف عمومی از خطیر بودن وجود ندارد ولی نیاز است خطیر بودن توسط تحلیلگر تعریف شده و توسط مدیر پروژه یا برنامه پذیرفته شود. تعاریف در میان بخش های کاربردی مختلف، تفاوت گسترده ای با هم دارند.

درست‌نمایی احتمال رخداد	۵ (A)				ریسک بالا
	۴ (B)		وقوع خرابی نوع ۱		
	۳ (C)				
	۲ (D)			وقوع خرابی نوع ۲	
	۱ (E)				
		I	II	III	IV

شدت

شکل ۳ ماتریس خطیر بودن

در شکل ۳، استنباط می شود که شدت با مرتبه صعودی اعداد افزایش می یابد که در آن، عدد IV، بیشترین شدت را دارد (تلفات انسانی و/یا ماموریت/بهره برداری، جراحت). همچنین استنباط می شود که احتمال رخداد در محور Y نیز در مرتبه صعودی نشان داده می شود. اگر بالاترین احتمال رده بندی رخداد از مقدار

۰/۲ فراتر نرود، احتمال رخداد و مقادیر خطیر بودن تقریباً برابر با هم خواهند بود. یکی از ماتریس هایی که اغلب مشاهده می شود دارای مقیاس زیر است:

- عدد خطیر بودن ۱ یا E، غیرمحمتمل، احتمال رخداد: $P_i < 0.0001$
- عدد خطیر بودن ۲ یا D، بعید، احتمال رخداد: $P_i < 0.001$
- عدد خطیر بودن ۳ یا C، اتفاقی، احتمال رخداد: $P_i < 0.01$
- عدد خطیر بودن ۴ یا B، احتمالی، احتمال رخداد: $P_i < 0.2$
- عدد خطیر بودن ۵ یا A، فراوان، احتمال رخداد: $P_i < 0.2$

شکل ۳ فقط به عنوان مثال نشان داده شده است. سایر روش ها ممکن است با برچسب ها و تعاریف مختلف، خطیر بودن یا شدت را نشان دهند.

در مثال نشان داده شده در شکل ۳، وقوع خرابی نوع ۱ دارای احتمال رخداد بزرگتری از وقوع خرابی نوع ۲ هستند که به نوبه خود شدت بیشتری دارد. این تصمیم که کدام نوع وقوع خرابی باید با اولویت بیشتری پرداخته شود به مقیاس بندی شدت و رده های فراوانی و اصول ماتریسی بستگی دارد. با آنکه مقیاس بندی خطی وقوع خرابی نوع ۱ (که معمولاً توسط ماتریس بیان می شود) خطیر بودن (یا احتمال رخداد) بالاتری از وقوع خرابی نوع ۲ دارد، اما ممکن است کاربردهایی وجود داشته باشد که در آن شدت اولویت مطلق بر فراوانی داشته و بنابر این وقوع خرابی نوع ۲ را به نوع بحرانی تری از وقوع خرابی تبدیل می کند. مشاهده بدیهی دیگر آن است که فقط انواع وقوع خرابی های با یک سطح قراردادی سیستمی ممکن است به صورت معناداری با ماتریس خطیر بودن مقایسه شوند زیرا معمولاً انواع وقوع خرابی های سیستم های با پیچیدگی کمتر در سطح پایین تر تمایل دارند، فراوانی کمتری داشته باشند. ماتریس خطیر بودن (به صورتی که در شکل ۳ نشان داده شده است) را می توان به صورت کیفی و کمی به صورتی که در فوق توضیح داده شد، اعمال کرد.

۵ ۴ ۵ ارزیابی قابلیت پذیرش ریسک

زمانی که محصول نهایی الزام شده تحلیل ماتریس خطیر بودن باشد، می توان آن را از شدت های تخصیص داده شده و فراوانی های رویداد تصویر کرد. قابلیت پذیرش ریسک به صورت ذهنی تعریف شده یا با تصمیمات حرفه ای و مالی به دست می آید و در صنایع مختلف، متفاوت است. جدول ۳ مثال هایی از رده های قابلیت پذیرش ریسک و ماتریس خطیر بودن تعدیل شده را ارائه می کند.

جدول ۳ ماتریس ریسک/خطیر بودن

سطوح شدت				فراوانی رخداد اثر وقوع خرابی
۴	۳	۲	۱	
فاجعه بار	بحرانی	حاشیه ای	بی اهمیت	۵: فراوان
غیرقابل تحمل	غیرقابل تحمل	غیرقابل تحمل	نامطلوب	۴: محتمل
غیرقابل تحمل	غیرقابل تحمل	نامطلوب	قابل تحمل	۳: گهگاهی
غیرقابل تحمل	نامطلوب	نامطلوب	قابل تحمل	۲: بعید
نامطلوب	نامطلوب	قابل تحمل	قابل چشم پوشی	

نامحتمل ۱:	قابل چشم پوشی	قابل چشم پوشی	قابل تحمل	قابل تحمل
------------	---------------	---------------	-----------	-----------

۶ ۳ ۵ انواع FMECA با مقیاس های رتبه گذاری

انواع FMECA توصیف شده در ۲ ۳ ۵، در صنعت خودرو برای تحلیل طراحی محصول و نیز برای طراحی فرآیندهای تولید برای آن محصول بسیار کاربرد دارند. روش شناسی تحلیل برابر همان روشی است که در شکل کلی FMECA/FMEA توصیف شد، با این استثنا که تعاریف در سه جدول برای شدت، S، رخداد، O، و برای آشکارسازی D از قبل تعیین شده اند.

۱ ۶ ۳ ۵ تعیین شدت جایگزین

جدول ۴، مثالی از تعیین مقادیر اسمی های شدت را ارائه می کند که عمدتاً در صنعت خودرو استفاده می شود.

جدول ۴ شدت نوع وقوع خرابی

رتبه گذاری	معیارها	شدت
۱	بدون هیچ اثر قابل تشخیص	ندارد
۲	قلم مناسب و تکمیل شده/جغ جغ و تلق تلق کننده ^۱ مطابقت نمی کند. عیبی که توسط مشتریان آگاه، دیده می شود (کمتر از ۰.۲۵٪)	بسیار کوچک
۳	قلم مناسب و تکمیل شده/جغ جغ و تلق تلق کننده مطابقت نمی کند. نقصی که توسط ۵۰٪ مشتریان، دیده می شود	کوچک
۴	قلم مناسب و تکمیل شده/جغ جغ و تلق تلق کننده مطابقت نمی کند. نقصی که توسط بیشتر مشتریان، دیده می شود (بیش از ۰.۷۵٪)	بسیار اندک
۵	خودرو/قلم قابل بهره برداری است ولی قلم (های) راحتی/آسودگی در سطح کاهش یافته ای از عمل کرد، قابل بهره برداری هستند. مشتری تا حدی راضی نشده است.	اندک
۶	خودرو/قلم قابل بهره برداری است ولی قلم (های) راحتی/آسودگی غیر قابل بهره برداری هستند. مشتری ناراضی شده است.	متوسط
۷	خودرو/قلم قابل بهره برداری، البته در سطح کاهش یافته ای از عمل کرد است. مشتری بسیار ناراضی است.	بالا
۸	خودرو/قلم غیر قابل بهره برداری است (از دست دادن وظیفه اولیه)	بسیار بالا
۹	رتبه گذاری شدت بسیار بالا در زمانی که یک نوع بالقوه وقوع خرابی بر بهره برداری	خطرناک با هشدار

1 -Squeak and rattle

	خودرو ایمن اثر می گذارد و/یا عدم انطباق با مقررات دولتی را با هشدار دخیل می کند.	
۱۰	رتبه گذاری شدت بسیار بالا در زمانی که یک نوع بالقوه وقوع خرابی بر بهره برداری خودرو ایمن اثر می گذارد و/یا عدم انطباق با مقررات دولتی را بدون هشدار دخیل می کند.	خطرناک بدون هشدار

یادآوری از SAE J1739

رتبه شدت از هر نوع وقوع خرابی بر مبنای شدت اثر بر عمل کرد و ایمنی سیستم کلی از لحاظ الزامات، اهداف و قید و بندهای سیستم، با در نظر گرفتن خودرو به عنوان یک سیستم، به اثر وقوع خرابی، تخصیص داده می شود. این کار به ساده ترین وجه بر روی برگه FMECA انجام می شود. تعیین شدت بر طبق جدول ۴ برای اعداد شدت ۶ و بالاتر بسیار سراسر است. تعیین شدت از ۳ تا ۵ ممکن است ذهنی باشد.

۵ ۴ ۳ ۲ تعیین جایگزین رخداد

جدول ۵ (که از صنعت خودرو وام گرفته شده است) مثال هایی از مقیاس های کیفی رخداد به دست می دهد که می تواند در مفهوم RPN استفاده شود.

جدول ۵ رخداد نوع وقوع خرابی مرتبط با فراوانی و احتمال رخداد

احتمال	فراوانی	تعیین مقادیر اسمی، O	رخداد نوع وقوع خرابی
1×10^{-5}	۰/۰۱۰ در هزار قلم/خودرو	۱	بعید: وقوع خرابی نامحتمل است
1×10^{-4}	۰/۱ در هر هزار قلم/خودرو	۲	اندک: وقوع خرابی های نسبتاً کم
5×10^{-4}	۰/۵ در هر هزار قلم/خودرو	۳	
1×10^{-3}	۱ در هر هزار قلم/خودرو	۴	
2×10^{-3}	۲ در هر هزار قلم/خودرو	۵	متوسط: وقوع خرابی های اتفاقی
5×10^{-3}	۵ در هر هزار قلم/خودرو	۶	
1×10^{-2}	۱۰ در هر هزار قلم/خودرو	۷	
2×10^{-2}	۲۰ در هر هزار قلم/خودرو	۸	بالا: وقوع خرابی های تکرار شده
5×10^{-2}	۵۰ در هر هزار قلم/خودرو	۹	
1×10^{-1}	۱۰۰ در هر هزار قلم/خودرو	۱۰	بسیار بالا: وقوع خرابی همیشه اجتناب ناپذیر است.

Potential Failure Mode and Effects Analysis, FMEA, Third Edition

بایستی خاطر نشان کرد که در جدول ۵، واژه فراوانی به عنوان یک نسبت از رخداد در تعدادی از فرصت‌ها در حین یک ماموریت یا طول عمر طراحی شده، استفاده می‌شود که می‌تواند با یک "کسر خراب شده" یا احتمال رخداد و احتمالات متناظری که صرفاً این کسر را بازتاب می‌دهند، مقایسه شود. برای مثال، یک نوع وقوع خرابی که با مقدار O برابر با ۹ تعیین مقادیر اسمی می‌شود سبب خرابی یکی از سه سیستم در حین دوره ماموریت از قبل تعیین شده می‌شود. در این حالت، تعیین این احتمال رخداد باید مرتبط با دوره زمانی مورد نظر باشد. توصیه می‌شود که این دوره زمانی در عنوان تحلیل بیان شود.

بهترین رویه زمانی اعمال می‌شود که احتمال رخداد برای اجزا و انواع وقوع خرابی آن‌ها بر مبنای نرخ‌های وقوع خرابی خاص آن‌ها تحت تنش‌های مورد انتظار اعمال شده (محیطی و بهره‌برداری) محاسبه می‌شود. زمانی که این اطلاعات آماده نباشد، می‌توان برآوردی را تخصیص داد و هنگامی که این کار انجام می‌شود، تیم تحلیل بایستی معنای اعداد رخداد را در ذهن داشته باشد. عدد رخداد در هر یک هزار خودرو در زمان از قبل تعیین شده مورد استفاده برای تحلیل (وارانتی، عمر خودرو یا غیره)، که احتمال محاسبه شده یا برآورد شده رخداد آن نوع وقوع خرابی در دوره زمانی مورد نظر است. بنابر این، بایستی در ذهن داشت که عدد RPN حاصله در زمانی که محاسبه یا ارزیابی می‌شود، خطی نبوده و باید با دقت خاصی به آن پرداخته شود.

۵ ۴ ۳ تعیین مقادیر اسمی احتمال آشکارسازی وقوع خرابی

در مفهوم RPN، احتمال این که یک وقوع خرابی آشکار خواهد شد باید برآورد شود که احتمال آن است که خصیصه‌ها/کمکی‌های طراحی یا روش‌های اجرایی تصدیق، انواع بالقوه وقوع خرابی را به موقع برای پیشگیری از یک وقوع خرابی در سطح سیستمی، آشکار خواهند کرد. برای یک کاربرد فرآیندی (FMEA یا FMECA فرآیندی)، این امر به احتمال این که یک مجموعه از کنترل‌های فرآیندی که اکنون کار گذاشته شده‌اند، در موقعیت آشکار سازی و مجزا کردن یک وقوع خرابی هستند، اشاره دارد، قبل از آن که این وقوع خرابی به فرآیندهای بعدی منتقل شده یا به خروجی محصول نهایی منتقل شود.

برآورد احتمال آشکارسازی به خصوص برای محصولات عام که ممکن است در چندین سیستم و کاربرد مختلف استفاده شوند، ممکن است دشوار باشد.

جدول ۶ یکی از روش‌های آشکارسازی، به صورتی که در صنعت خودرو به کار می‌رود را ارائه می‌کند.

جدول ۶ معیارهای ارزیابی آشکارسازی نوع وقوع خرابی

رتبه گذاری	معیار: احتمال آشکارسازی توسط کنترل طراحی	آشکارسازی
۱	کنترل طراحی همیشه به صورت قطعی یک علت/مکانیسم بالقوه و نوع وقوع خرابی حاصله را آشکار می‌کند.	همیشه قطعی
۲	کنترل طراحی با احتمال بسیار بالا یک علت/مکانیسم بالقوه و نوع وقوع خرابی حاصله را آشکار می‌کند.	بسیار بالا
۳	کنترل طراحی با احتمال بالا به صورت قطعی یک علت/مکانیسم بالقوه و نوع وقوع خرابی حاصله را آشکار می‌کند.	بالا

۴	کنترل طراحی با احتمال نسبتاً بالا به صورت قطعی یک علت/مکانیسم بالقوه و نوع وقوع خرابی حاصله را آشکار می‌کند.	نسبتاً بالا
۵	کنترل طراحی با احتمال متوسط به صورت قطعی یک علت/مکانیسم بالقوه و نوع وقوع خرابی حاصله را آشکار می‌کند.	متوسط
۶	کنترل طراحی با احتمال اندک به صورت قطعی یک علت/مکانیسم بالقوه و نوع وقوع خرابی حاصله را آشکار می‌کند.	اندک
۷	کنترل طراحی با احتمال بسیار اندک به صورت قطعی یک علت/مکانیسم بالقوه و نوع وقوع خرابی حاصله را آشکار می‌کند.	بسیار اندک
۸	کنترل طراحی با احتمال بعید به صورت قطعی یک علت/مکانیسم بالقوه و نوع وقوع خرابی حاصله را آشکار می‌کند.	بعید
۹	کنترل طراحی با احتمال بسیار بعید به صورت قطعی یک علت/مکانیسم بالقوه و نوع وقوع خرابی حاصله را آشکار می‌کند.	بسیار بعید
۱۰	کنترل طراحی علت/مکانیسم بالقوه و نوع وقوع خرابی حاصله را آشکار نخواهد کرد یا نمی‌تواند آشکار کند یا کنترل طراحی وجود ندارد.	کاملاً غیرقطعی

یادآوری منبع:

Potential Failure Mode and Effects Analysis, FMEA, Third Edition

۴ ۶ ۳ ۵ ارزیابی ریسک

این رویکرد بسیار شهودی که در بالا توصیف شد باید با رتبه گذاری اولویت اقداماتی که باید برای تضمین بهترین سطح ایمنی برای مشتری، دنبال شود. برای مثال، یک نوع وقوع خرابی با شدت بالا، نرخ اندک رخداد و آشکارسازی بسیار بالا (مثلاً به ترتیب ۱۰، ۳ و ۲) ممکن است دارای RPN بسیار پایین تر (در این حالت ۶۰) از یک نوع وقوع خرابی باشد که دارای تمامی پارامترهای متوسط (مثلاً ۵ در هر مورد که RPN به میزان ۱۲۵ را نتیجه می‌دهد) است. بنابر این، روش های اجرایی اضافی اغلب برای اطمینان از اینکه انواع وقوع خرابی با رتبه گذاری شدت بالا (مثلاً ۹ یا ۱۰) در ابتدا اولویت داده شده و کاهش داده شده اند، تعریف می‌شوند. در این مورد، تصمیم به جای RPN تنها، بایستی توسط بزرگی شدت، هدایت شود. رویه خوب، در تمامی موارد، مرور رتبه شدت یک نوع وقوع خرابی همراه با RPN برای فرآیند بهتر تصمیم گیری است. اعداد اولویت ریسک در سایر روش های FMEA، به ویژه آنهایی که عمدتاً کمی هستند، نیز تعیین می‌شوند.

RPN ها با جداول فوق، محاسبه شده و اغلب به عنوان یک راهنما برای کاهش نوع وقوع خرابی استفاده می‌شوند. احتیاطهای بیان شده در ۲ ۳ ۵ باید به خاطر سپرده شده و کم و کاستی های RPN باید در ذهن نگهداشته شود.

برخی از کم و کاستی های RPN ها عبارتند از:

- فواصل زیاد در دامنه ها: ۸۸٪ دامنه خالی بوده و از ۱۰۰۰ عدد تنها ۱۲۰ تا، تولید می‌شود،
- RPN ها را تکرار می‌کند: برای برخی ترکیباتی که در آنها عوامل مختلفی منجر به یک RPN می‌شوند،

- حساسیت به تغییرات کوچک: یک تغییر کوچک در یک عامل در زمانی که عوامل دیگر بزرگتر هستند، اثر بسیار بزرگتری از زمانی دارد که آن‌ها کوچک هستند (برای مثال $9 \times 9 \times 3 = 243$ و $9 \times 9 \times 4 = 324$ در مقابل $3 \times 4 \times 3 = 36$ و $3 \times 4 \times 4 = 48$).
- مقیاس بندی ناکافی: نسبت‌ها در جدول رخداد، تناسبی یا خطی نیستند؛ مثلاً نسبت می‌تواند بین دو رتبه‌بندی متوالی، $2/5$ یا 2 باشد.
- مقیاس ناکافی RPN. تفاوت‌ها در عدد RPN ممکن است ناچسب به نظر برسد اما در حقیقت قابل ملاحظه است. به عنوان مثال: $D=2, O=4, S=6$ یک $RPN=48$ تولید می‌کند در حالی که $D=2, O=5, S=6$ ، $RPN=60$ را تولید می‌کند. RPN دوم، دو برابر عدد اول نیست اما در حقیقت، $O=5$ دوبرابر احتمال رخداد با $O=4$ است. بنابر این اعداد RPN نبایستی به صورت خطی با هم مقایسه شوند.
- نتایج گمراه کننده ناشی از مقایسه RPN، زیرا مقیاس‌ها، ترتیبی بوده و منطقی نیستند.
- بازنگری یک RPN نیازمند احتیاط و کارشناسی خوب است. یک رویه خوب، به بازنگری کامل مقادیر برای شدت، رخداد و آشکارسازی، قبل از ابزار نظر و تعهد اقدامات اصلاحی نیاز دارد.

۴۵ گزارش تحلیل

۱۴۵ دامنه کاربرد و محتوای یک گزارش

گزارش FMEA می‌تواند در یک مطالعه گسترده تر گنجانده شده یا ممکن است قائم به ذات باشد. در هر مورد، گزارش بایستی شامل یک خلاصه و ثبت مشروحی از تحلیل و نمودارهای بلوکی یا وظیفه ای باشد که ساختار سیستم را تعریف می‌کنند. همچنین گزارش، بایستی شامل فهرستی از ترسیماتی (شامل وضعیت موضوع) باشد که FMEA بر پایه آن قرار دارد.

۲۴۵ خلاصه اثرات

فهرستی از اثرات وقوع خرابی در مورد یک سیستم خاص که توسط FMEA بارزسازی شده است بایستی آماده‌سازی شود. جدول ۷ یک مجموعه نوعی از اثرات وقوع خرابی برای یک موتور راه‌اندازی و مدار خودروی موتوری راه، ارائه می‌کند.

جدول ۷ مثالی از یک مجموعه از اثرات وقوع خرابی (برای یک موتور راه انداز خودرو)

موتور راه انداز نمی‌تواند بهره‌برداری شود.	۱
سرعت موتور راه انداز کمتر از میزان مشخص شده است.	۲
موتور راه انداز نمی‌تواند با دنده حلقه درگیر شود.	۳
موتور راه انداز نابهنگام کار می‌کند.	۴

یادآوری ۱- این فهرست فقط برای مثال است. هر سیستم یا زیر سیستمی که تحلیل می‌شود، دارای یک مجموعه از اثرات وقوع خرابی خود می‌باشد.

خلاصه اثرات وقوع خرابی ممکن است برای تعیین احتمال وقوع خرابی سیستم ناشی از اثرات وقوع خرابی فهرست شده و برای ایجاد اولویت‌هایی برای اقدامات اصلاحی یا پیشگیرانه، الزام شود. خلاصه اثرات وقوع

خرابی بایستی بر مبنای فهرستی از اثرات وقوع خرابی نهایی بوده و بایستی شامل مشروحاتی از انواع وقوع خرابی قلم مشارکت کننده در هر اثر وقوع خرابی باشد. احتمال رخداد برای هر نوع وقوع خرابی برای دوره زمانی از قبل تعیین شده ایجاد شده کاربرد قلم و نیز برای پروفایل و تنش های کاربرد مورد انتظار، محاسبه می شود. جدول ۸ مثالی از خلاصه اثرات وقوع خرابی را ارائه می دهد.

جدول ۸ مثالی از احتمال اثرات یک وقوع خرابی

عدد	اثر	مرجع نوع وقوع خرابی مشارکت کننده	احتمال رخداد اثر وقوع خرابی
۱	موتور راه انداز نمی تواند بهره برداری شود.	۱، ۳، ۷، ۸، ۹، ۱۶، ۲۲، ۲۱	۸×10^{-۴}
۲	سرعت موتور راه انداز کمتر از میزان مشخص شده است.	۱۱، ۱۲، ۱۹، ۲۰	۶×10^{-۴}
۳	موتور راه انداز نمی تواند با دنده حلقه درگیر شود.	۲، ۴، ۵، ۱۰، ۱۳	$۱/۱ \times 10^{-۵}$
۴	موتور راه انداز نابهنگام کار می کند.	۱۴، ۱۵، ۱۷، ۱۸	$۳/۶ \times 10^{-۷}$

یادآوری ۲- این جدول می تواند برای سایر رتبه گذاری های کمی و کیفی یک قلم یا یک سیستم ایجاد شود. همچنین خلاصه بایستی شامل توصیف کوتاهی از روش تحلیل و سطحی که برای آن هدایت شده است، فرضیات و دستورالعمل ها باشد. علاوه بر این، بایستی شامل موارد زیر باشد:

- (الف) انواع وقوع خرابی که منجر به اثرات جدی می شود؛
 (ب) توصیه هایی برای توجه طراحان، کارکنان نگهداری، برنامه ریزان و کاربران باشد؛
 (پ) تغییرات طراحی که تاکنون به عنوان نتیجه ای از FMEA مشارکت داده شده اند؛
 (ت) اثراتی که توسط تغییرات طراحی مشارکت داده شده، کاهش یافته اند.

۶ سایر ملاحظات

۱۶ وقوع خرابی های با علت مشترک

در تحلیل قابلیت اطمینان، در نظر گرفتن وقوع خرابی های تصادفی و مستقل، به تنهایی کافی نیست. برخی از وقوع خرابی های علت مشترک (CCF)^۱ می توانند رخ دهند که سبب تنزل عمل کردی یا وقوع خرابی از طریق کم و کاستی همزمان در چندین جزء سیستمی ناشی از یک منبع منفرد از قبیل خطای طراحی (کاهش ارزش اسمی نادرست اجزا)، تنش های محیطی (سبک کردن) یا خطای انسانی می شوند. وقوع خرابی های علت مشترک (CCF)، وقوع خرابی هایی هستند که فرض مبنایی مبنی بر اینکه انواع وقوع خرابی مورد نظر در FMEA، مستقل هستند را نقض می کنند. CCF سبب خرابی همزمان بیش از یک قلم یا خرابی آن ها در دوره ای به اندازه کافی کوتاه از زمان می شود به گونه ای دارای اثر وقوع خرابی های همزمان باشد. منابع CCF نوعاً شامل موارد زیر می باشند:

1 -Common –cause failure

- طراحی: نرم‌افزار، تعیین مقادیر اسمی؛
- ساخت: کاستی های جزء مرتبط با دسته؛
- محیط: تداخل الکتریکی، چرخه زنی دما، ارتعاش؛
- عوامل انسانی: اقدامات نادرست بهره‌برداری یا نگهداری.

بنابر این FMEA باید منابع احتمالی CCF را در هنگام تحلیل سیستمی که از ردوندانسی برای نگهداری وظیفه یا از اقلام چندگانه برای کاهش عواقب در رویداد وقوع خرابی استفاده می‌کند، در نظر بگیرد. یک CCF نتیجه رویدادی است که به خاطر وابستگی های منطقی، سبب یک هم‌رویدادی حالت‌های وقوع خرابی در دو یا چند جزء (به استثنای وقوع خرابی های ثانویه حاصله از اثرات یک وقوع خرابی اولیه) می‌شود. وقوع خرابی های علت مشترک می‌تواند در قطعات یکسان با یک نوع وقوع خرابی و ضعف باشد که مجموعه های مختلف یک سیستم احتمالاً ردوندانت، در جایی که ردوندانسی بی اثر می‌شود، استفاده می‌شوند.

CCF ها را می‌توان با استفاده از FMEA به صورت کیفی تحلیل کرد اما قابلیت FMEA برای تحلیل کامل CCF، کاملاً محدود است. البته، FMEA یک روش اجرایی برای امتحان متوالی هر نوع وقوع خرابی و علت‌های مرتبط و نیز برای شناسایی تمامی آزمون‌های دوره‌ای، اقدامات نگهداری و غیره است که مطالعه تمامی علت‌هایی که می‌تواند CCF بالقوه ای را القا کند را امکانپذیر می‌کند.

ترکیبی از چند روش برای پیشگیری یا کاهش CCF (مدلسازی سیستم، تحلیل فیزیکی اجزا) مفید است: پراکندگی وظیفه ای (که در آن شاخه ها یا قسمت های ردوندانت سیستم اجرا کننده یک وظیفه، یکسان نبوده و دارای انواع مختلفی از وقوع خرابی ها هستند)، جدایش فیزیکی برای حذف تاثیر تنش های محیطی یا EMI (تداخل الکترومغناطیسی) عامل CCF، آزمون ها و غیره. FMEA معمولاً امتحان اقدامات پیشگیرانه در مقابل CCF را در نظر نمی‌گیرد. البته، این اقدامات باید در ستون ملاحظات برای کمک به درک کل FMEA گنجانده شود.

۲۶ عوامل انسانی

برخی سیستم ها باید برای پیشگیری یا کاهش برخی خطاهای انسانی طراحی شوند. مثالی از این اقدامات، فراهم کردن قفل های مکانیکی بر سیگنال های ریلی و کلمه های عبور برای کاربری کامپیوتری یا بازیابی داده هاست. در صورتی که چنین تدارکاتی در یک سیستم وجود داشته باشد، اثر وقوع خرابی تدارکات به نوع خطا، بستگی خواهد داشت. برخی انواع خطای انسانی نیز بایستی برای یک سیستمی که از جنبه دیگر عاری از خرابی است در نظر گرفت تا اثربخشی تدارکات واریسی شود. حتی یک فهرست کردن بخشی این انواع گرچه ناکامل است، اما برای شناسایی کم و کاستی های طراحی و روش اجرایی مفید است؛ شناسایی تمامی اشکال ممکن خطای انسانی احتمالاً ناممکن خواهد بود.

بسیاری از CCF ها شامل خطاهای انسانی هستند. برای مثال، نگهداری نادرست اقلام مشابه می‌تواند ردوندانسی را خنثی کند. غالباً برای اجتناب از این امر، پراکندگی مواد در عناصر ردوندانت وارد می‌شود.

۳۶ خطاهای نرم افزاری

یک FMEA اجرا شده بر روی نرم افزار یک سیستم پیچیده ممکن است عکس العمل هایی بر نرم افزار سیستم داشته باشد. بنابر این تصمیمات در مورد اثرات، خطیر بودن و احتمالات شرطی ناشی از FMEA ممکن است به عناصر نرم افزاری و ماهیت، توالی و زمان بندی آنها بستگی دارد. در صورتی که این امر برقرار باشد، نیاز است روابط متقابل بین سخت افزار و نرم افزار به روشنی شناسایی شود زیرا هر تغییر یا بهبود بعدی نرم افزار ممکن است FMEA را و ارزیابی های حاصل از آن را تعدیل کند. تصویب تکوین و تغییر نرم افزار می تواند مشروط به تجدیدنظر FMEA بوده و ارزیابی های مرتبط از قبیل منطق نرم افزار ممکن است برای بهبود ایمنی با هزینه قابلیت اطمینان بهره برداری تغییر یابد.

بد انجام دادن وظیفه ناشی از خطاها یا بی کفایتی نرم افزاری اثرات مهمی دربر خواهد داشت که با طراحی نرم افزاری و سخت افزاری تعیین خواهد شد. فرض این قبیل خطاها یا بی کفایتی ها و تحلیل اثرات آنها تنها برای گستره محدودی امکان پذیر است. اثرات سخت افزار با خطاهای ممکن مرتبط در نرم افزار می تواند برآورد شود و تهیه ترتیبات fallback در سخت افزار یا نرم افزار، اغلب توسط چنین تحلیلی توصیه می شود.

۴۶ FMEA مربوط به عواقب وقوع خرابی سیستم

FMEA سیستم می تواند بدون ارجاع به هیچ کاربرد به خصوصی انجام شده و آن گاه می تواند برای کاربرد پروژه ای، وفق داده شود. این امر به مجموعه های نسبتاً کوچکی اعمال می شود که ممکن خودشان به عنوان اجزای عام (برای مثال، تقویت کننده الکترونیکی، موتور الکتریکی، شیر مکانیکی) در نظر گرفته شوند.

البته، معمولتر آن است که FMEA مخصوص پروژه تکوین داده شده و به عواقب به خصوصی از وقوع خرابی سیستم توجه شود. ممکن است رده بندی اثرات وقوع خرابی ها بر سیستم مطابق با عواقب این وقوع خرابی ها، برای مثال، خرابی ایمن، وقوع خرابی قابل تعمیر، وقوع خرابی غیرقابل تعمیر، ماموریت تنزل یافته، ماموریت خراب شده، اثرات بر اشخاص، گروه ها یا در حالت کلی جامعه، ضروری باشد.

نیاز به مرتبط کردن وقوع خرابی به عواقب نهایی وقوع خرابی سیستم به پروژه و رابطه بین FMEA و سایر اشکال تحلیل از قبیل درخت های خرابی، نمودارهای مارکوف، شبکه های پتری و غیره بستگی خواهد داشت.

۷ کاربردها

۱۴ استفاده از FMECA/FMEA

FMEA روشی است که عمدتاً برای مطالعه وقوع خرابی مواد و تجهیزات وفق داده شده و می تواند بر مبنای فن آوری های مختلف (الکتریکی، مکانیکی، هیدرولیکی و غیره) و ترکیب های این فن آوری ها به رده های سیستم ها، اعمال شود یا می تواند برای قطعات به خصوصی از تجهیزات، برای سیستم ها یا برای پروژه به عنوان یک کل، حالت خاصی داشته باشد.

FMEA بایستی شامل ملاحظه نرم افزار و عمل کرد انسانی نیز باشد که در آن، این امور مرتبط به قابلیت اعتماد سیستم هستند. FMEA می تواند از مطالعه کاربرد کلی تا مطالعه فرآیندهای مختلف (پزشکی،

آزمایشگاهی، ساخت، تکوین، آموزشی و غیره) که معمولاً نام FMEA فرآیندی یا PFMEA را به خود می‌گیرد، تغییر کند. هنگام اجرای FMEA فرآیندی، FMEA همیشه با توجه به هدف نهایی فرآیندی یا غایت فرآیند، انجام شده و آن‌گاه هر مرحله در آن فرآیند را به عنوان پتانسیل تولید یک خروجی نامطلوب از گام‌های دیگر فرآیند یا از هدف نهایی فرآیند در نظر می‌گیرد.

۱۴۷ کاربرد در یک پروژه

کاربر بایستی تعیین کند که FMEA چگونه و به چه مقصودی در رشته فنی او استفاده می‌شود. FMEA می‌تواند به تنهایی یا برای تکمیل و پشتیبانی سایر روش‌های تحلیل قابلیت اطمینان استفاده شود. الزامات FMEA از نیاز به درک رفتار سخت افزاری و استنباط‌های آن برای بهره‌برداری سیستم یا تجهیزات، ناشی می‌شود. نیاز به FMEA می‌تواند به صورت گسترده‌ای از پروژه‌ای به پروژه دیگر تغییر کند.

FMEA از مفهوم بازنگری طراحی پشتیبانی می‌کند و بایستی تا حد امکان در اوایل دوره طراحی سیستم و زیرسیستم استفاده شود. FMEA برای تمامی سطوح طراحی سیستم قابل کاربرد است ولی برای سطوح پایین تری که در آن تعداد زیادی از اقلام دخیل شده و/یا پیچیدگی وظیفه‌ای وجود دارد، بیشترین مناسبت را دارد. آموزش خاص کارکنان اجراکننده FMEA ضروری بوده و آن‌ها به همکاری نزدیک مهندسان و طراحان سیستم‌ها نیاز دارند. FMEA بایستی همچنان که پروژه پیشرفت می‌کند و طراحی‌ها تعدیل می‌شوند، به هنگام شود. در پایان پروژه، FMEA برای واری طراحی استفاده می‌شود و ممکن است برای تعیین انطباق یک سیستم طراحی شده با استاندارد‌های الزام شده، مقررات و الزامات کاربر ضروری باشد.

اطلاعات حاصل از FMEA، اولویت‌هایی را برای کنترل آماری فرآیند، نمونه برداری و آزمون‌های بازرسی در حین ساخت و نصب و برای آزمون‌های احراز شرایط، تصویب، پذیرش و راه‌اندازی شناسایی می‌کند و اطلاعات ضروری برای روش‌های اجرایی تشخیصی و نگهداری جهت قرار دادن در کتاب‌های راهنما را فراهم می‌کند.

در تصمیم‌گیری راجع به گسترده و روشی که با آن FMEA بایستی به یک قلم یا طراحی اعمال شود، در نظر گرفتن روش‌های اجرایی خاص که برای آن به نتایج FMEA نیاز است، مرحله بندی زمانی با سایر فعالیت‌ها و اهمیت ایجاد درجه از قبل تعیین شده‌ای از آگاهی و کنترل انواع و اثرات وقوع خرابی‌های ناخواسته، اهمیت دارد. این امر به طرح ریزی FMEA با واژه‌های کیفی در سطوح خاص (سیستم، زیرسیستم، جزء، قلم) جهت ارتباط با طراحی تکراری و فرآیند تکوین منجر می‌شود.

برای اطمینان از اثربخش بودن FMEA، محل آن بایستی به روشنی همراه با زمان، نیروی انسانی و سایر منابع مورد نیاز برای اثربخش کردن آن، در برنامه قابلیت اعتماد تعیین شود. این امر حیاتی است که FMEA برای صرفه جویی در زمان و هزینه، مختصر نشود. اگر زمان و هزینه مختصر شود، FMEA بایستی بر آن قسمت‌هایی متمرکز شود که جدید بوده یا با روش‌های جدیدی استفاده می‌شوند. FMEA می‌تواند از لحاظ اقتصادی متوجه‌هایی باشد که با سایر روش‌های تحلیل، به عنوان تعیین‌کننده، شناسایی شده‌اند.

۲۴۶ کاربرد با یک فرآیند

عملکرد FMEA در زمانی که برای یک فرآیند آماده سازی می‌شود، موارد زیر را الزام می‌کند:
الف) تعریف روشنی از هدف فرآیند. زمانی که فرآیند پیچیده باشد، هدف فرآیند را می‌توان به هدف کلی یا محصول فرآیند، هدف یا محصولی از یک مجموعه از توالی‌ها یا گام‌ها و محصول گام فرآیندی مجزا، تجزیه کرد؛

ب) درک گام‌های مجزا در فرآیند؛

پ) درک ضعف‌های بالقوه در هر گام فرآیند؛

ت) درک اثراتی که هر ضعف منفرد (وقوع خرابی بالقوه) می‌تواند بر محصول فرآیند داشته باشد؛

ث) درکی از علل بالقوه ضعف‌ها یا خرابی‌ها/وقوع خرابی‌های فرآیندی بالقوه

اگر یک فرآیند دارای بیش از یک محصول باشد، آن‌گاه می‌تواند با یک محصول خاص مورد نظر تحلیل شود؛ که در این حالت یک PFMEA برای محصولات مجزا انجام می‌شود. هم‌چنین فرآیند می‌تواند بر حسب گام‌ها و خروجی‌های نامطلوب بالقوه آن، تحلیل شود که صرف‌نظر از انواع محصولات مجزا، منجر به PFMEA تعمیم یافته‌ای برای فرآیند، خواهد شد.

۲۴۷ مزایای FMEA

برخی از کاربردها و مزایای مشروح FMEA به صورت زیر فهرست می‌شوند:

الف) اجتناب از تعدیل‌های پرهزینه با شناسایی زود هنگام کم و کاستی‌های طراحی؛

ب) شناسایی وقوع خرابی‌هایی که زمانی که به تنهایی یا به صورت ترکیبی رخ می‌دهند، دارای اثرات نامطلوب یا مهمی هستند و تعیین انواع وقوع خرابی‌هایی که ممکن است به صورت جدی بر بهره‌برداری مورد انتظار یا الزام شده اثر بگذارند؛

یادآوری ۱- این قبیل اثرات ممکن است شامل وقوع خرابی‌های ثانویه باشند.

پ) تعیین نیاز به روش‌های طراحی برای بهبود قابلیت اطمینان (ردوندانسی، تنش‌های بهره‌برداری، خرابی ایمن، انتخاب جزء و کاهش ارزش اسمی و غیره)؛

ت) فراهم کردن مدل منطقی برای ارزیابی احتمال یا نرخ رخداد شرایط بهره‌برداری غیرعادی سیستم آماده‌شده برای تحلیل خطیر بودن؛

ث) آشکار کردن زمینه‌های مسئله مسئولیت محصول و ایمنی یا عدم انطباق با الزامات قانونی؛

یادآوری ۲- مطالعات جداگانه، اغلب برای ایمنی الزام خواهد شد ولی همپوشانی اجتناب ناپذیر بوده و بنابر این همکاری، به شدت توصیه می‌شود.

ج) اطمینان از این‌که برنامه آزمون تکوین می‌تواند انواع بالقوه وقوع خرابی را آشکار کند؛

چ) تمرکز بر زمینه‌های کلیدی که کنترل کیفیت، بازرسی و کنترل‌های فرآیند ساخت بر آن متمرکز شود؛

ح) کمک به تعریف جنبه‌های مختلف استراتژی و برنامه زمان‌بندی نگهداری پیشگیرانه کلی؛

خ) تسهیل یا پشتیبانی تعیین معیار آزمون، طرح‌های آزمون و روش‌های اجرایی تشخیصی، برای مثال:

آزمون عمل‌کرد، آزمون قابلیت اطمینان؛

د) پشتیبانی توالی‌های مجزاسازی خرابی و پشتیبانی طرح ریزی برای انواع جایگزین بهره‌برداری و پیکربندی مجدد

ذ) ارائه درکی از عوامل تاثیرگذار بر قابلیت اطمینان سیستم برای طراحان؛
ر) ارائه مدرکی نهایی مبنی بر اثبات این حقیقت (و گستره ای که تا آن) احتیاط برای اطمینان از این که طراحی، مشخصات آن را در خدمت برآورده خواهد کرد، اتخاذ شده است. (این امر به ویژه در مورد مسئولیت محصول اهمیت دارد).

۳۴ محدودیت‌ها و کم و کاستی‌های FMEA

FMEA بیشترین کارایی را زمانی دارد که به تحلیل عناصری که وقوع خرابی کل سیستم یا وظیفه مهمی از سیستم را سبب می‌شوند، اعمال شود. به هر حال، FMEA ممکن است برای مورد سیستم‌های پیچیده که دارای وظایف چندگانه شامل مجموعه‌های مختلف اجزای سیستم هستند، دشوار و خسته کننده باشد. این امر به خاطر کمیت اطلاعات مشروح سیستم است که نیاز دارد در نظر گرفته شود. این مشکل با وجود تعدادی از انواع بهره‌برداری ممکن و نیز با در نظر گرفتن خط‌مشی‌های تعمیر و نگهداری، افزایش می‌یابد. FMEA می‌تواند فرآیندی دشوار و ناکارا باشد، مگر آن که به صورت کارشناسی شده اعمال شود. کاربردهایی که باید بعداً از نتایج به عمل آید بایستی تعریف شود و FMEA نبایستی به صورت غیرمشخص در مشخصات الزامات گنجانده شود.

در صورتی که ردوندانسی در طراحی سیستم اعمال شود، پیچیدگی‌ها، سوءتفاهمات و خطاها ممکن است زمانی رخ دهد که FMEA تلاش کند چندین سطح را در یک ساختار سلسله مراتبی گسترش دهد. هر گونه رابطه بین اشخاص یا گروه‌های انواع وقوع خرابی یا علل انواع وقوع خرابی را نمی‌توان به صورت اثربخشی در FMEA نشان داد زیرا فرض عمده این چنین تحلیلی، استقلال انواع وقوع خرابی هاست. این کم و کاستی با نگاه به تعاملات نرم افزاری/سخت افزاری که در آن فرض استقلال، مصداق ندارد بیشتر نمایان می‌شود. همین نوع مشکل در زمان افزودن تعاملات انسانی با سخت‌افزار و مدلسازی استقلال آن‌ها می‌تواند مواجهه شود. فرض استقلال ممکن است یک نوع وقوع خرابی را نادیده بگیرد که در زمانی که نتیجه ای از نوع دیگری از وقوع خرابی باشد دارای عواقب شدیدی است اما هر کدام از آن‌ها به صورت جداگانه ممکن است احتمال رخداد اندکی داشته باشند. سناریوهای رابطه متقابل با استفاده از رویکرد تحلیل نوع وقوع خرابی با ابزار FTA¹ (IEC 60300-3-1، ویرایش دوم) به صورت بسیار بهتری مدلسازی می‌شوند. بنابراین این ترجیح داده می‌شود که یک FMEA با ارتباط با فقط با دو سطح در ساختار سلسله مراتبی محدود باشد. برای مثال، شناسایی انواع وقوع خرابی اقلام و تعیین اثرات آن‌ها بر مجموعه، تکلیف نسبتاً سراسری است. آن گاه این اثرات در سطح بعدی بالاتر، از قبیل ماژول به انواع خرابی تبدیل می‌شوند و الی آخر. به هر حال، اغلب FMEA های چند سطحی موفق، انجام می‌شوند.

1 -Fault tree analysis

کم و کاستی های دیگر FMEA در ناتوانی آن برای برآورده کردن مقیاسی از قابلیت اطمینان کلی سیستم معین می شود و به همین علت توانمند نیست هیچ مقیاسی از بهبودها یا سبک و سنگین کردن های طراحی را فراهم کند.

۴۴ روابط با سایر روش ها

FMEA (یا FMECA) را می توان به تنهایی به کار برد. FMEA به عنوان یک روش استقرایی سیستماتیک تحلیل اغلب برای تکمیل سایر رویکردها، به ویژه انواع قیاسی از قبیل FTA استفاده می شود. در مرحله طراحی، تصمیم گیری در مورد این که آیا رویکرد استقرایی یا قیاسی غالب است، اغلب دشوار است زیرا هر دو در اندیشه و تحلیل ترکیب می شوند. در جاهایی که سطوح ریسک در سیستم ها و تسهیلات صنعتی شناسایی می شوند، رویکرد قیاسی ترجیح داده می شود اما FMEA همچنان یک ابزار مفید طراحی است ولی بایستی با روش های دیگر تکمیل شود. این امر به ویژه زمانی مصداق دارد که در مواقعی که نیاز باشد وقوع خرابی های چندگانه و اثرات متوالی آن ها مطالعه شود، نیاز به شناسایی مسائل شناسایی و یافتن راه حل ها احساس شود. اولین روشی که استفاده می شود به برنامه پروژه بستگی خواهد داشت.

در مراحل اولیه طراحی، که فقط وظایف، ساختار سیستم کلی و زیر سیستم ها تعریف شده اند، عمل کرد موفق سیستم را می توان با یک نمودار بلوکی قابلیت اطمینان یا با یک مسیر وقوع خرابی توسط یک درخت خرابی نشان داد. اما برای کمک در ترسیم این نمودارهای سیستم، بایستی فرآیند استقرایی FMEA را قبل از آن که زیر سیستم ها طراحی شوند به آن ها اعمال کرد. تحت این اوضاع و احوال، رویکرد FMEA نمی تواند روش اجرایی جامعی باشد بلکه در عوض یک فرآیند فکری است که به آسانی به شکل فهرستی ثابت بیان نمی شود. در حالت کلی، زمانی که تحلیل یک سیستم پیچیده شامل چندین وظیفه، اقلام متعدد و روابط بین این اقلام باشد، FMEA ضروری بوده ولی کافی نیست.

تحلیل درخت خرابی (FTA)، یک روش قیاسی تکمیلی برای تحلیل انواع وقوع خرابی و علل متناظر آن هاست. این روش علت های سطح پایین یک وقوع خرابی سطح بالای فرض شده را ردیابی می کند. اگرچه تحلیل منطقی می تواند و گاهی اوقات برای تحلیل کاملاً کیفی توالی های خرابی استفاده شود اما معمولاً مقدمه ای برای برآورد فراوانی وقوع خرابی سطح بالای فرض شده است. FTA توانمند مدلسازی وابستگی متقابل انواع مختلف وقوع خرابی هاست که در آن تعامل می تواند منجر به رویدادی با نسبت های اساسی و شاید با شدت بالا شود. این امر به ویژه در جایی اهمیت دارد که رخداد یک نوع وقوع خرابی در ابتدا رخداد نوع دیگری را با احتمال بالا و شدت بالا، القا کند. این سناریو را نمی توان به صورت موفق با یک FMEA که در آن هر نوع وقوع خرابی به صورت مستقل و مجزا در نظر گرفته می شود، مدلسازی کرد. یکی از کم و کاستی های FMEA، ناتوانی آن در ملاحظه تعامل و پویایی رخدادهای نوع وقوع خرابی در یک سیستم است.

FTA بر منطق رویدادهای منطبق (یا متوالی) و جایگزین متمرکز می شود که عواقب نامطلوبی را سبب می شوند و می تواند یک مدل صحیحی از سیستم مورد تحلیل و نیز برآوردی از قابلیت اطمینان (یا احتمال وقوع خرابی) آن را تولید کند و می تواند تاثیر بهبودهای طراحی و کاهش نوع وقوع خرابی بر قابلیت اطمینان

کلی سیستم را نیز ارزیابی کند که می‌تواند مفید باشد. قالب FMEA می‌تواند بیشتر توصیفی باشد. هر دو روش در یک تحلیل کامل برای ایمنی و قابلیت اعتماد در یک سیستم پیچیده کاربردهای خود را دارا هستند. به هر حال، اگر سیستم عمدتاً بر مبنای منطق سری‌ها با ردوندانسی‌ها و وظایف اندک باشد، آن‌گاه FTA روشی با پیچیدگی غیرضروری برای ارائه منطق و شناسایی انواع وقوع خرابی است. در این قبیل موارد، FMEA و نمودارهای بلوکی قابلیت اطمینان، کافی هستند. در سایر مواردی که FTA ترجیح داده می‌شود، این روش همچنان نیازمند ارتقای کیفی با استفاده از توصیفات انواع و اثرات وقوع خرابی است. ملاحظه اصلی در انتخاب روش تحلیل بایستی به الزامات به خصوص پروژه بستگی داشته و نه فقط به الزامات فنی، بلکه به مقیاس زمانی، هزینه، کارآمدی و کاربرد نتایج نیز توجه داشته باشد. دستورالعمل کلی شامل موارد زیر می‌باشند:

- الف) FMEA زمانی مناسب است که دانش جامعی از ویژگی‌های وقوع خرابی یک قلم، الزام شود.
- ب) FMEA برای سیستم‌ها، ماژول‌ها یا مجموعه‌های کوچکتر، مناسب‌تر است.
- پ) FMEA ابزاری اساسی در مرحله تحقیق و تکوین یا طراحی است که در آن نیاز است اثرات نامطلوب وقوع خرابی‌ها شناسایی شده و راه‌حلی یابی یافت شود.
- ت) FMEA می‌تواند برای اقلامی با طراحی ابداعی که وقوع خرابی آن‌ها را نمی‌توان از تجربه بهره‌برداری قبلی معلوم کرد، ضروری باشد.
- ث) FMEA بیشتر برای سیستم‌هایی قابل کاربرد است که دارای تعداد زیادی اجزا که باید در نظر گرفته شده و عمدتاً با منطق وقوع خرابی سری مرتبط می‌شوند، باشد.
- ج) FMEA برای تحلیل انواع چندگانه وقوع خرابی و منطق و ردوندانسی وقوع خرابی پیچیده شامل وابستگی مناسب‌تر است. FTA می‌تواند در سطوح بالاتر ساختار سیستم در اوایل مرحله طراحی استفاده شده و در شناسایی نیاز به FMEA مشروح در سطوح پایین‌تر در حین طراحی تفصیلی کمک کند.

پیوست الف

(اطلاعاتی)

خلاصه روش های اجرایی FMEA و FMECA

الف ۱ گام های اجرای تحلیل

گام های روش اجرایی مورد نیاز برای اجرای تحلیل عبارتند از:

الف) در مورد کدامیک از FMEA یا FMECA الزام می شود، تصمیم بگیرید.

ب) مرزهای سیستم را برای تحلیل تعریف کنید.

پ) الزامات و وظیفه سیستم را درک کنید.

ت) معیار وقوع خرابی/موفقیت را تعریف کنید.

ث) هر یک از انواع وقوع خرابی قلم و اثرات وقوع خرابی آنها را تعیین کرده و آنها را ثبت کنید.

ج) هر اثر وقوع خرابی را خلاصه کنید.

چ) نتایج را گزارش کنید.

گام های دیگری که باید برای FMECA اتخاذ شوند عبارتند از:

ح) رده های شدت وقوع خرابی سیستم را تعیین کنید.

خ) شدت نوع وقوع خرابی قلم را تعیین کنید.

د) فراوانی های نوع و اثر وقوع خرابی قلم را تعیین کنید.

ذ) فراوانی های نوع وقوع خرابی را تعیین کنید.

ر) ماتریس خطیر بودن را برای انواع وقوع خرابی قلم، تشکیل دهید.

ز) خطیر بودن اثرات وقوع خرابی را از ماتریس خطیر بودن خلاصه کنید.

ژ) ماتریس خطیر بودن را برای اثرات وقوع خرابی سیستم تشکیل دهید.

س) نتایج را در تمامی سطوح تحلیل گزارش دهید.

یادآوری- کمی کردن فراوانی های نوع و اثر وقوع خرابی ممکن است در FMEA با انجام گام های ح، خ و د در پایان FMEA تعهد شود.

الف ۲ کاربرد FMEA

الف ۴ ۱ دامنه کاربرد یک کاربرد

کاربرد FMEA، جزئیات تحلیل را به صورت جدول بندی شده ای ثبت می کند. اگرچه روش اجرایی کلی FMEA، یک استاندارد است اما طراحی یک کاربرد به خصوص می تواند برای تناسب با الزامات کاربردی و پروژه ای، سازگاری شود.

شکل الف ۱ مثالی از یک قالب برای یک کاربرد FMEA است.

الف ۲۴ سرصفحه کاربرگ

قسمت سرصفحه فرم، اطلاعات زیر را ثبت می‌کند.

- سیستم به صورت یک قلم نهایی، قلمی را شناسایی می‌کند که برای آن اثرات نهایی شناسایی می‌شوند. این شناسه بایستی با واژه شناسی مورد استفاده در نمودارهای بلوکی، طرح های کلی و سایر ترسیمات سازگار باشد؛

- نوع بهره‌برداری فرض شده برای تحلیل؛

- ارجاع های قلمی به قلمی (ماژول، جزء یا قسمتی) که در این کاربرگ تحلیل می‌شود؛

- سطح تجدیدنظر، تاریخ و نام تحلیل‌گر هماهنگ کننده تلاش FMEA علاوه بر نام اعضای تیم هسته که اطلاعات بیشتری را در مورد مقاصد کنترل مدرک، فراهم می‌کنند.

الف ۳۴ ورودی های کاربرگ

ورودی های "مرجع قلم" و "توصیف و وظیفه قلم" برای شناسایی موضوع تحلیل می‌باشند. مرجع بایستی در نمودار بلوکی یا سایر مدارک پشتیبان، راهنمایی شود. توصیف کوتاهی از قلم و وظیفه آن وارد می‌شود. حالتی که در آن قلم ممکن است خراب شود تحت "نوع وقوع خرابی" وارد می‌شود. زیربند ۳، ۴، ۵، راهنمایی را در مورد شناسایی انواع بالقوه وقوع خرابی، ارائه می‌کند. وارد کردن یک شناسه منحصر به فرد ("کد نوع وقوع خرابی") برای هر قلم منحصر به فرد، خلاصه سازی نتایج تحلیل را تسهیل خواهد کرد.

محتمل ترین علل نوع وقوع خرابی تحت عنوان "علل ممکن وقوع خرابی" فهرست می‌شوند.

توصیف دقیقی از اثرات نوع وقوع خرابی بر قلم مورد تحلیل، تحت عنوان "اثر محلی" وارد می‌شود. اطلاعات مشابهی در ستون "اثر نهایی" برای مشخص کردن اثرات نوع وقوع خرابی بر قلم نهایی وارد می‌شود. برای برخی تحلیل های FMEA، ارزیابی اثر وقوع خرابی در سطح میانی مطلوب است. در این مورد تاثیر بر "مجموعه سطح بالاتر" در ستون دیگری وارد می‌شود. شناسایی اثرات نوع وقوع خرابی در ۴، ۵ بیشتر بحث شده است.

توصیف کوتاهی از چگونگی آشکارسازی نوع وقوع خرابی تحت عنوان "روش آشکارسازی" نشان داده می‌شود. روش آشکارسازی ممکن است به صورت خودکار با آزمون نصب داخل (BIT)^۱ خصیصه طراحی انجام شود یا ممکن است به روش های اجرایی تشخیصی توسط کارکنان بهره‌برداری یا نگهداری نیاز داشته باشد. شناسایی روش آشکارسازی اهمیت دارد برای این که تحلیل‌گر می‌تواند مطمئن شود که اقدام اصلاحی انجام خواهد شد.

خصیصه های طراحی از قبیل ردوندانسی که نوع به خصوصی از وقوع خرابی را کاهش می‌دهند، باید تحت عنوان "تدارک جبران کننده در مقابل وقوع خرابی" ثبت شوند. جبران سازی فراهم شده توسط نگهداری خاص یا اقدامات کارور نیز بایستی در این جا ثبت شود.

"رده شدت"، سطح شدت را به صورتی که توسط تحلیل‌گران FMEA تعیین می‌شود، شناسایی می‌کند.

1 -Built-in test

فراوانی یا احتمال رخداد، نرخ رخداد نوع به خصوصی از وقوع خرابی را شناسایی می‌کند. مقیاس فراوانی برای تناسب با کاربرد (از قبیل وقوع خرابی‌ها در هر میلیون ساعت، وقوع خرابی در هر فاصله طی شده مثلاً ۱۰۰۰km و غیره) سازگارسازی می‌شود.

در ورودی "ملاحظات"، مشاهدات و توصیه‌های تحلیل‌گران به صورتی که در ۴ ۳ ۵ توصیف شده ثبت می‌شود.

الف ۴۴ ملاحظات کاربرگ

آخرین ورودی کاربرگ، بایستی هر گونه ملاحظه مرتبط را برای روشن کردن سایر ورودی‌ها، ارائه کند. اقدامات ممکن آینده از قبیل توصیه‌هایی برای بهبودهای طراحی می‌تواند ثبت شده و سپس در گزارش به صورت مفصل بیان شود. این ستون می‌تواند شامل موارد زیر نیز باشد:

الف) هر گونه شرایط غیرعادی؛

ب) اثرات وقوع خرابی‌های عنصری ردوندانت؛

پ) تشخیص خصیصه‌های خاص طراحی بحرانی؛

ت) هر گونه ملاحظاتی برای تقویت ورودی؛

ث) الزامات مهم نگهداری؛

ج) علل عمده وقوع خرابی؛

چ) اثرات عمده وقوع خرابی؛

ح) تصمیمات اتخاذ شده از قبیل در بازنگری طراحی.

FMEA

آماده سازی شده توسط: تاریخ:				در:				قلم:	قلم نهایی: دوره بهره برداری:		
ملاحظات	فراوانی یا احتمال رخداد	رده شدت	تدارک جبران کننده در مقابل وقوع خرابی	روش آشکارسازی	اثر نهایی	اثر تحلیل	علل ممکن وقوع خرابی	کد نوع وقوع خرابی	نوع وقوع خرابی	توصیف و وظیفه قلم	مرجع قلم

شکل الف ۴ - مثالی از قالب یک کاربرگ FMEA

پیوست ب

(اطلاعاتی)

مثال هایی از تحلیل ها

ب ۱ مثال ۴ FMEA برای بخشی از الکترونیک های خودرویی با محاسبه RPN در شکل ب ۱، قسمت کوچکی از یک FMEA گسترده انجام شده برای یک محصول خودرویی ارائه شده است. مجموعه تحلیل شده، منبع تغذیه و فقط اتصالات آن به خط باتری می باشد. خط باتری دارای یک دیود D1 و یک خازن C9 است که سمت مثبت باتری را به زمین وصل می کند. دیود از نظر قطبیت معکوس می شود به گونه ای که اگر سمت منفی باتری به قلم وصل شود، ولتاژ منفی به زمین به زمین اتصال کوتاه شدن و قلم را از صدمه حفاظت می کند. خازن برای فیلتر کردن EMI است. اگر هر یک از قسمت ها بایستی به زمین اتصال کوتاه شوند، باتری نیز به زمین اتصال کوتاه شده که می تواند منجر به تخلیه باتری خودرو شود. این قبیل وقوع خرابی قطعاً بدون هشدار است و وقوع خرابی واک هوم^۱ در صنعت خودرو، خطرناک در نظر گرفته می شود. بنابر این، برای انواع وقوع خرابی هر دو قسمت "اتصال کوتاه"، رتبه S، ۱۰ است. رخدادهای از نرخ های وقوع خرابی قسمت های تحت تنش های متناظر آن ها برای عمر خودرو حساب شده و آنگاه با مقیاس O از FMEA خودرو تطبیق داده می شود. آشکارسازی بسیار پایین است به گونه ای که اتصال کوتاه هر قسمت، فوراً در آزمون قلم غیر بهره برداری شناخته می شود. باز کردن هر یک از قسمت های فوق سبب وارد شدن هیچ صدمه ای به قلم نخواهد شد مگر در صورتی که دیود باز شود، در این صورت، حفاظت باتری معکوسی وجود نخواهد داشت اما با باز شدن خازن، هیچ فیلترشدگی EMI -نوفه ممکن برای سایر تجهیزات در خودرو وجود نخواهد داشت. سیملوله^۲ L1 بین باتری و مدار قلم، عمدتاً برای فیلتر کردن، وجود دارد. اگر سیملوله باز شود، قلم قابل بهره برداری نخواهد بود به صورتی که باتری قطع شده و نمایش هشدار نشان داده نخواهد شد. سیملوله ها نرخ وقوع خرابی بسیار پایینی دارند بنابر این، رخداد ۲ است. مقاومت R91 ولتاژ باتری را به ترانزیستورهای سوئیچینگ حمل می کند؛ اگر نتواند باز شود، قلم را غیرقابل بهره برداری خواهد کرد که شدت آن نیز ۹ خواهد بود. از آن جا که مقاومت ها نرخ وقوع خرابی پایینی دارند، رخداد، ۲ است. آشکارسازی ۱ است زیرا قلم قابل بهره برداری نخواهد بود.

1 -Walk home

2 -Coil

نتایج اقدام					مسئولیت و هدف تاریخ تکمیل	توصیه (ها)	RPN	آشکار کردن	کنترل های طراحی جاری	پیشگیری کنترل های طراحی جاری	رخ دادن	علت(ها) / مکانیزم (های) مشروح وقوع خرابی	مکانیسم(ها) اثر(های) بالا قوه وقوع خرابی	SEV رده	اثر(های) بالقوه وقوع خرابی		نوع بالقوه وقوع خرابی	قلم/وظیفه			
RPN	آشکار کردن	رخ دادن	sev	اقدامات اتخاذ شده											اثر نهایی	اثر محلی		کد	مجموعه	زیر سیستم	
																			منبع تغذیه		
																			V1		
						۳۰	۱	ارزیابی و آزمون صحه‌گذاری قابلیت اطمینان	انتخاب کیفیت بالاتر و تعیین ارزش اسمی	۳	خرابی مواد	عیب ذاتی جز	۱۰	walk home	تخلیه باتری، ات ولتاژ باتری+اتصال کوتاه به زمین	اتصال کوتاه	D1				
						۱۲	۲	ارزیابی و آزمون صحه‌گذاری قابلیت اطمینان	انتخاب کیفیت بالاتر و تعیین ارزش اسمی	۳	اتصال یا نیمه هادی یا ترک	عیب ذاتی جز	۲	غیر قابل توجه	عدم حفاظت ولتاژ معکوس	باز	D1				
						۳۰	۱	ارزیابی و آزمون صحه‌گذاری قابلیت اطمینان	انتخاب کیفیت بالاتر و تعیین ارزش اسمی	۳	تجزیه دی الکتریکی یا ترک	عیب ذاتی جز	۱۰	walk home	تخلیه باتری، ات ولتاژ باتری+اتصال کوتاه به زمین	کوتاه	C9				
						۴	۱	ارزیابی و آزمون صحه‌گذاری قابلیت اطمینان	انتخاب کیفیت بالاتر و تعیین ارزش اسمی	۲	باز شدگی دی الکتریکی، نشت، حفره یا ترک	عیب ذاتی جز	۲	بهره‌برداری خارج از مشخصات قلم	بدون فیلتر شدگی EMI	باز	C9				
						۱۸	۱	ارزیابی و آزمون صحه‌گذاری قابلیت اطمینان	انتخاب کیفیت بالاتر و تعیین ارزش اسمی	۲	خرابی مواد	عیب ذاتی جز	۹	قلم غیر قابل بهره‌برداری، هشدار نشان داده نمی شود.	بدون- V1	باز	L1				
						۱۸	۱	ارزیابی و آزمون صحه‌گذاری قابلیت اطمینان	انتخاب کیفیت بالاتر و تعیین ارزش اسمی	۲	اتصال یا ترک مواد	عیب ذاتی جز	۹	قلم غیر قابل بهره‌برداری، هشدار نشان داده نمی شود.	نبود ولتاژ برای مدار سوئیچ کننده قلم	باز	R91				

شکل ب ۴ FMEA برای یک قسمت از الکترونیک های خودروی با محاسبات RPN

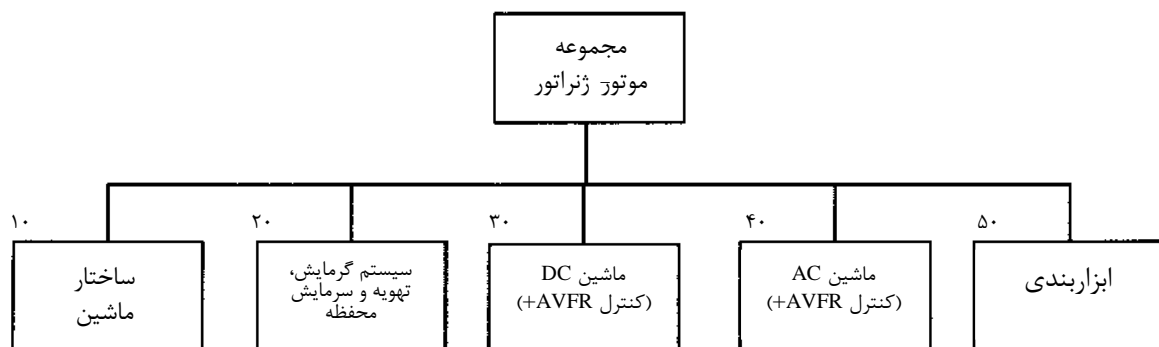
ب ۲ مثال ۴ FMEA برای زیر سیستم مجموعه موتور ژنراتور

این سیستم، کاربرد فن FMEA را برای سیستم موتور ژنراتور (M-G)^۱ نشان می‌دهد. هدف از مطالعه فقط محدود به آن سیستم است و به اثرات وقوع خرابی بر هیچ کدام از بارهای تامین شده با انرژی الکتریکی از مجموعه M-G یا هیچ اثر خارج دیگری از وقوع خرابی‌ها نمی‌پردازد. این مطالعه، مرزهای تحلیل را تعریف می‌کند. مثال، که فقط تا حدی نشان داده شده، نشان می‌دهد که سیستم چگونه به صورت نمودار بلوکی سلسله مراتبی معرفی شده است. زیر تقسیم بندی اولیه، پنج زیرسیستم (به شکل ب ۲ مراجعه کنید) شناسایی کرده و یکی از این‌ها، سیستم گرمایش، تهویه و سرمایش محافظه است که از سطوح پایین تر ساختار سلسله مراتبی تا سطح جزء که در آن تصمیم به شروع FMEA گرفته شده (رجوع به شکل ب ۳)، تکوین شده است. همچنین نمودارهای بلوکی، سیستم شماره دهی پذیرفته شده را نشان می‌دهند که به عنوان ارجاع متقابل با برگه های کاری FMEA استفاده شده است.

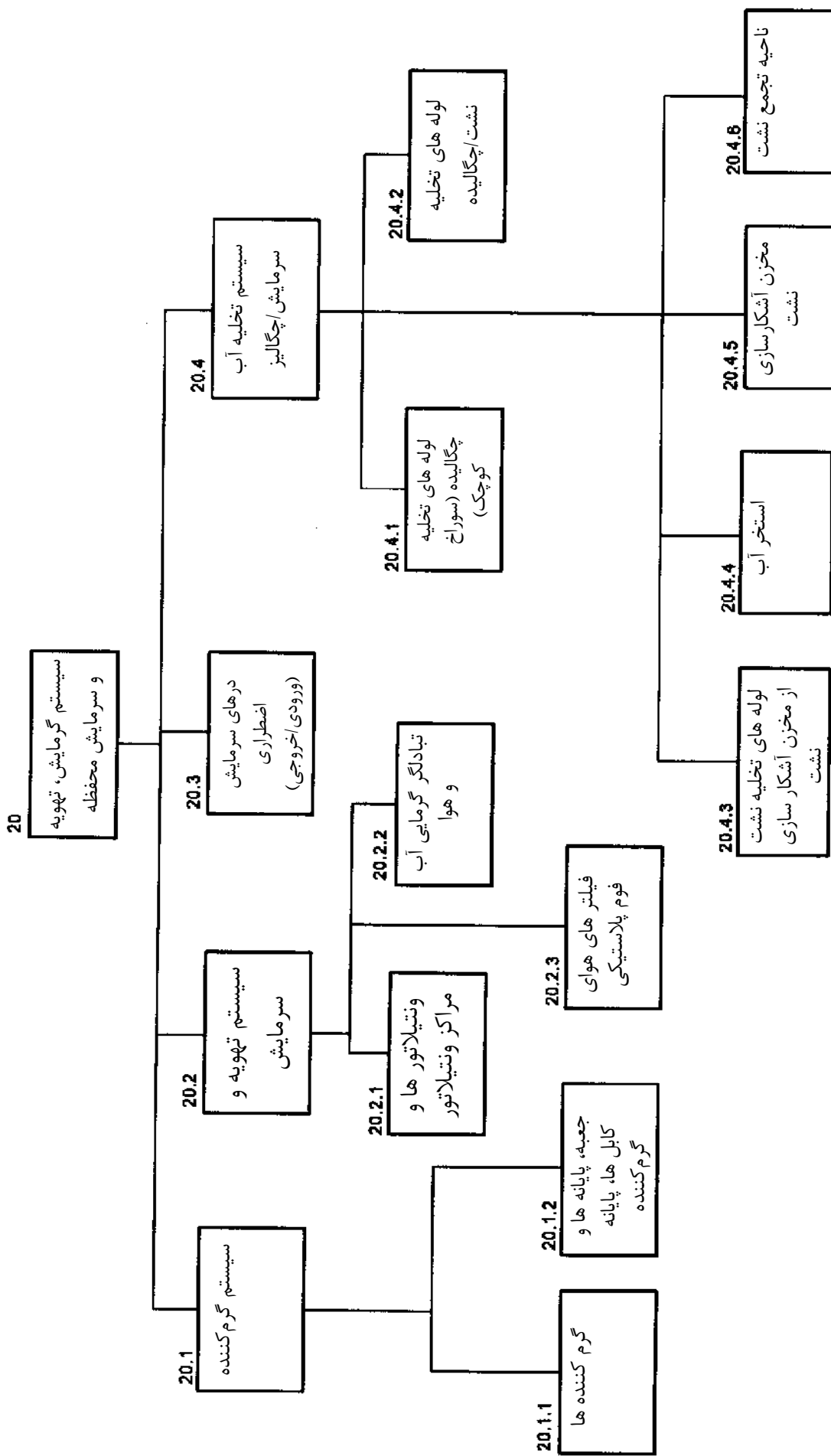
نمونه‌ای از کاربرد برای یکی از زیر زیرسیستم های مجموعه M-G (به شکل ب ۴ مراجعه کنید) نشان داده شده که در حالت کلی به قالب توصیه شده در این استاندارد مطابقت دارد. پیش نیاز اساسی برای این قبیل FMEA، تعریف و طبقه بندی شدت اثرات بر سیستم M-G کامل است. برای کاربرد به خصوص سیستم مثال، این اثرات در جدول ب ۱ تعریف شده اند.

جدول ب ۱ تعریف و طبقه بندی شدت اثرات وقوع خرابی بر سیستم M-G کامل

توصیف	شدت	سطح
وقوع خرابی برای تولید انرژی برای باقی مانده ماموریت	خطرناک	۵
تنزل سیستم برای باقی مانده ماموریت	بحرانی	۴
فقدان تولید انرژی به خاطر قطعی اجباری تا زمانی که تعمیر شود	اصلی	۳
تنزل موقتی سیستم تا زمان مناسب برای تعمیر	فرعی	۲
نبود فقدان یا تنزل قابل توجه تولید توانمندی	قابل صرف نظر	۱

شکل ب ۴ نمودار زیرسیستم های مجموعه موتور ژنراتور

ملاحظات	سطح شدت نرخ وقوع خرابی نوع F/Mhr					ردوندانسی فراهم شده	روش و نشانه آشکارسازی	اثر وقوع خرابی	نوع وقوع خرابی	وظیفه	جز	مرجع
	۵	۴	۳	۲	۱							
یادآوری در صورتی که گرم کننده ها در هنگام کار به صورت خودکار خاموش نشوند، ممکن است ماشین بیش از اندازه گرم شود.										همه	سیستم گرم کننده (۱۲) از ۶ از در هر انتها) (تنها در صورتی که ماشین غیرقابل بهره‌برداری باشد، به کار می‌رود)	۲۰-۱
خرابی سیم زمین نایبستی سیستم را خراب کند.		۱/۲ ۰/۳				همه موازی هستند، نبود ردوندانسی منبع	الف) نشانه دمای $< 5^{\circ}$ بالاتر از محیط ب) منبع، ذوب شدن یا شکننده مدار پایش می‌شود.	کاهش گرم کنندگی از دست رفتن تمامی گرم کنندگی- میعان احتمالی	الف) O/C، گرم کننده سوخته ب) S/C یا خرابی سیم به خاطر خرابی عایق	برای گرم کردن محفظه	گرم کننده ها	۲۰-۱-۱
		۰/۵ ناچیز					دمای $< 5^{\circ}$ بالاتر از محیط منبع پایش می‌شود.	از دست رفتن یا کاهش گرم کنندگی- میعان از دست رفتن تمامی گرم کنندگی- میعان	الف) پایانه O/C یا کابل می‌تواند یک، سه، شش یا تمامی گرم کننده ها را خراب کند. ب) پایانه های S/C (ردیابی)	اتصال منبع به گرم کننده ها	جعبه پایانه گرم کننده، پایانه ها، کابل	۲۰-۱-۲
		۲/۰				مجموع						

شکل ب ۴ FMEA برای زیر سیستم ۲۰

ب ۳ مثال ۴ FMECA برای فرآیند ساخت

FMECA ساخت یا فرآیندی هر یک از فرآیندهای ساخت دخیل در ساخت قلم مرتبط را در نظر می‌گیرد و بررسی می‌کند که چه چیزی می‌تواند خراب شود، چه حفاظ‌های ایمنی‌ای در مقابل وقوع خرابی وجود دارد، وقوع خرابی اغلب چگونه رخ می‌دهد، و چگونه می‌تواند با طراحی مجدد قلم یا فرآیند حذف شود. هدف تمرکز توجه بر مسائل ممکن (یا معلوم) در حفظ یا کسب کیفیت خروجی الزام شده است. مونتاژکننده‌های کالاهای پیچیده‌ای از قبیل خودروهای موتوری به خوبی توصیه می‌شوند که اصرار داشته باشند تا مین کنندگان اجزای آن‌ها این قبیل تحلیل‌هایی را انجام دهند ولی تولیدکنندگان جزء، معمولاً ذینفع‌های اصلی هستند. تمرین، امتحان مجددی از روش شناسی ایجاد شده در ساخت را اجباری می‌کند و به ندرت منجر به افزایش هزینه می‌شود.

قالب از نظر مبنایی مشابه به قالب FMECA محصول است ولی برخی تغییرات توسط الزامات اندکی متفاوت (به شکل ب ۵ مراجعه کنید) اجبار می‌شوند. استاندارد خطیر بودن، عدد خطیر بودن اقدام (APN)^۱ است که در فوق مورد بحث قرار گرفت. فرآیند FMECA امتحان می‌کند که چگونه عیوب و نقائص می‌تواند افزایش یافته و به مشتریان برسد یا توسط روش‌های اجرایی کنترل کیفیت، یافت شود. این فرآیند این امر که چگونه محصول ممکن است در اثر فرسودگی یا بهره‌برداری نادرست خراب شود را امتحان نمی‌کند. مقداری همپوشانی به صورت اجتناب ناپذیری وجود دارد، زیرا برخی عیوب بر قابلیت دوام اجزای در خدمت تاثیر می‌گذارند در حالی که برخی دیگر سبب خرابی‌های فوری یا زود هنگام می‌شوند.

1 -Action Priority Number

شرایط تجدیدنظر شده				شرایط موجود				کنترل های موجود	علت بالقوه	V	اثر بالقوه	اثر بر	نوع وقوع خرابی	فرآیند	مرجع
APN	Det	Sev	Occ	اقدام اتخاذ شده	RPN	Det	Sev								
				بازنگری طرح های نمونه برداری جدایش ذخیره معیوب از ذخیره خوب آموزش مونتاژکنندگان	۸۱	۹	۹	۱	تولید کننده و طرح های نمونه برداری پذیرشی	کنترل کیفیت یا ساخت ضعیف	جاسازی بدون بار بر روی برش بهره وری کاهش یافته جاسازی ناهمراستا. ضخامت نادرست حاشیه حول جاسازی عمل کرد کاهش یافته. عمر کاهش یافته	(۱) الف (۱) ب (۱) الف (۴) ب (۴) پ	اندازه یا زوایای زانویی نادرست شانه	جاسازی کردن	۰۱-۰۱-۰۱ ۰۲ ۰۳ ۰۴ ۰۵
				گنجاندن دستورالعمل هایی در بازرسی نمونه برداری برای انجام واریسی دیداری برای پوشش گذاری صحیح	۳۰	۱	۶	۵	بازرسی دیداری در طرح نمونه برداری پذیرشی		خوردگی رد شدگی در مرحله تکمیل	(۲) الف	پوشش گذاری ضعیف نیکل درخشنده	جاسازی کردن	۰۱-۰۲-۰۱
				گنجاندن دستورالعمل هایی در بازرسی نمونه برداری برای انجام واریسی دیداری برای پوشش گذاری صحیح	۹۶	۶	۸	۲	بازرسی چشمی در طرح نمونه برداری پذیرشی	کنترل کیفیت یا ساخت ضعیف	جریان ضعیف فلزی ضخامت نادرست دیواره دور انداختن دیوارهای نازکی در حین ماشین کاری یافت می شود. دور انداختن عمر کاهش یافته	(۱) الف (۲) الف (۴) الف	نمره گذاری ناکافی ظاهر	جاسازی کردن	۰۱-۰۳-۰۱ ۰۲ ۰۳
													کد اثر: اثر بر فرآیند قالب بندی اثر بر فرآیند تکمیل اثر بر مونتاژ کننده اثر بر کاربر نهایی		
Occ = ۱۰ × احتمال رخداد =				شدت اثر بر مقیاس ۱-۱۰ = Sev				۱۰ × احتمال این که قبل از رسیدن به مشتری آشکار نشود = Det				APN = Occ × Sev × Det = عدد اولویت اقدام =			

شکل ب ۵ قسمتی از یک FMECA فرآیندی برای ریخته‌گری آلومینومی ماشین کاری شده

کتابنامه

- [1] BS 5760-5:1991, *Reliability of systems, equipment and components – Part 5: Guide to failure modes, effects and criticality analysis (FMEA and FMECA)*
- [2] SAE J1739:2000, *Potential Failure Mode and Effects Analysis in Design (Design FMEA) and Potential Failure Mode and Effects Analysis in Manufacturing and Assembly Processes (Process FMEA), and Potential Failure Mode and Effects Analysis for Machinery*
- [3] SAE ARP5580:2001, *Failure Modes, Effects, and Criticality Analysis Procedures*
- [4] AIAG, *Potential Failure Mode and Effects Analysis*, Third Edition, 2001
- [5] M. Krasich, *Fault Tree Analysis for Failure Modes Identification and Product Reliability Improvement*, tutorial presented at the Reliability and Maintainability Symposium; Tutorial Proceedings of 2002, 2003, and 2005.
- [6] J. Bowles, *An Assessment of RPN Prioritization in a Failure Modes Effects and Criticality Analysis*, technical paper presented at the Reliability and Maintainability Symposium, 2003.
- [7] IEC 60050(191):1990, *International Electrotechnical Vocabulary (IEV) – Chapter 191: Dependability and quality of service*
- [8] IEC 60300-1, *Dependability management – Part 1: Dependability management systems*
- [9] IEC 60300-2, *Dependability management – Part 2: Guidelines for dependability management*
- [10] IEC 60300-3-9, *Dependability management – Part 3: Application guide – Section 9: Risk analysis of technological systems*
- [11] IEC 61160, *Formal design review*
- [12] IEC 61165, *Application of Markov techniques*
- [13] IEC 60300-3-11, *Dependability management – Part 3-11: Application guide – Reliability centred maintenance*
- [14] ISO 9000:2000, *Quality management systems – Fundamentals and vocabulary*